

Doslovný přepis veřejné prezentace projektu městská poliklinika, která proběhla v kinosále kulturního domu v Neratovicích 1.6.2020 cca od 17:10 do 20:50 (délka 3:40 hod.)

Žlutě podbarvené pasáže chybí v záznamu, který byl zveřejněn na serveru Youtube (délka záznamu pouze 2:39 hod)

https://www.youtube.com/watch?v=4sGnqXXLXQw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3IQO_7ogsmUTFAn40VUMYtcCgkbh5C40jko1bqg8r0u6Dr19okpMYrVoM

Ve videu celkem chybí tři velmi podstatné pasáže.

Následující je od začátku do času 00:34:40 (časové značky jsou vztaženy k audiozáznamu, pořízenému v hledišti, ne k sestříhanému videozáznamu, který byl zveřejněn na serveru Youtube). V této fázi proběhla prezentace na slajdech prostřednictvím arch. Bendy bez přítomnosti hlavního arch. Adama Rujbra. V této fázi byla také starostou přečtena výzva 17 lékařů a dr. Marešová se za lékaře vyjadřuje k zásadním věcem.

CELÝ TENTO ÚSEK PROBĚHL BEZ PŘÍTOMNOSTI JEDNATELE ARCH. ADAMA RUJBRA ZE SPOLEČNOSTI Adam Rujbr Architects s.r.o. (údajné zdržení na D1). VE VIDEOU ALE TENTO ÚVODNÍ A DŮLEŽITÝ ZÁZNAM NEBYL ZVEŘEJNĚN, I KDYŽ NATOČEN BYL.

Starosta:

Taková trošičku nepříjemnost. Pan architekt Rujbr volal, že jede z Brna a že se zaseknul někde na D1. Takže přijde s menším zpožděním. Nicméně tady mám jeho asistenta inženýra architekta Víta Bendu, který s ním na tom spolupracuje. Takže myslím si, že ta prezentace, kterou tady on zatím na úvod odprezentuje, tak bude hodnotná tak, jak by ji tady řekl pan architekt Rujbr. A doufám, že teda co nejdříve přijede. Takže já bych asi dal slovo nejdříve jemu. Já bych potom možná uvedl něco pár poznámek tady k dokumentu druhé výzvy, kterou vypracovali lékaři a pak bysme tedy asi otevřeli diskusi. Já jsem si teda na to pozval pána, který tu diskusi bude řídit, aby měla trošku takovou úroveň. Takže zatím předávám slovo inženýru architektu Bendovi.

Benda:

Dobrý den, já vás zdravím. Pokusím se zastoupit pana Rujbra a představit projekt polikliniky. Na úvod bych představil náš ateliér. Dá se říct, že se zabýváme zdravotnickými stavbami a máme za sebou řadu projektů, který jsou jak ve fázi výstavby nebo plánování nebo už jsou v provozu. A musím říct, že zatím máme od všech kladný reference od uživatelů pacientů apod. Jak jsme se snažili k projektu přistoupit. Snažíme se dát do vzájemného poměru potřeby pacientů, personálu a zároveň se snažíme, aby budova byla udržitelná a vytvářela zdravé životní prostředí, jehož

jsou všichni součástí. Jde nám o to, aby v budově byla snadná orientace pacientů. Pro pacienty, kteří jsou v budově často poprvé a navíc mohou mít sníženou schopnost orientace. Chceme, aby v budově bylo dostatek světla. Aby byla budova obklopená zelení. A také nám jde o to, aby personál, lékaři a zdravotní sestry měli příjemné prostory, kde se bude dobře vykonávat tedy práce. V Neratovicích už polikliniku máte, ale myslím si, že už podle fotky je jasné, že ta budova je nevyhovující a Neratovice si určitě zaslouží lepší prostor. Ta lokalita byla vybrána. Budova polikliniky by měla stát na místě bývalé mateřské školky, která byla zdemolována. Je to prostor obklopený parkem a myslíme si, že toto místo je vhodné z několika důvodů. Je to logická vazba na nemocnici. V blízkosti je vlaková a autobusová zastávka a je tam stávající parkoviště, jehož kapacita bude rozšířena. Navrhli jsme třípodlažní budovu, která směrem do parku se tváří jako dvoupodlažní, aby tam co nejlépe zapadla, a směrem k vysoké zástavbě je třípodlažní. Na střeše plánujeme fotovoltaickou elektrárnu, která by měla snižovat náklady na provoz budovy. Zvolili jsme koncept s atriem. Je to z toho důvodu, aby nám nevznikaly v budově hluboké dispozice bez dostatečného proslunění. Slunce má obecně mnoho funkcí a jednou z nich je přirozená dezinfekce prostor, která je tady v tom případě žádoucí. V budově vznikne mimo jiné také kavárna s posezením, který bude mít výhled do parku. Budova bude samozřejmě bezbariérově přístupná. Vznikne zde dostatek parkovacích stání. Zde vidíme vizualizaci zadního vchodu směrem do parku. Počítáme zde ještě s doplněním nějakého mobiliáře laviček, aby si zde lidi mohli odpočinout. Celý koncept okolí byl navržen tak, aby zároveň byl hezký vizuálně, a také nevyžadoval příliš velkou údržbu. Jsou zde navrženy trvalkové záhony, které jsou poměrně nenáročné. Zde vidíme vchod směrem k nemocnici. To je spíše únikový východ. Zde vidíme atrium. To by mělo sloužit hlavně pacientům, kteří čekají a chtějí se nadýchat čerstvého vzduchu, chtějí se chvíli posadit v nějakém příjemnějším prostředí, než je čekárna. K té situaci: dopravně bude poliklinika napojena na ulici Edvarda Beneše. Přístupová komunikace protne stávající parkoviště. Dál se bude pokračovat komunikací, která je lemována parkovacími stáními před hlavní vstup, který je na jižním nároží.

Z hlediště:

Kde je záchranka? To nebude spojený?

Arch. Benda:

Ne ne, bude to samostatnej objekt.

Z hlediště:

Takže ta cyklostezka, co tam teď je, bude k ničemu.

Arch. Benda:

Já bych vás poprosil, my vám pak dáme prostor k diskuzi na konci, abysme se tady nepřekřikovali. K té dispozici: zde vidíme hlavní vchod se skrytým závětrím, kde je možné zaparkovat kola. Dále vstoupíte do vstupní haly se schodištěm, s výtahy, s recepcí. V přízemí je plánována lékárna, optika a dále pak ordinace, rehabilitace, šatny a obecně zázemí pro lékaře. A pak je tady kavárna. Z přízemí se dá vstoupit do toho atria, kde je počítáno s nějakým mobiliářem, bude možné se tam posadit. Druhé patro už je věnované ordinacím. Z výtahu nebo z hlavního schodiště můžete přijít do chodby, kde se velmi rychle zorientujete díky výhledu ven do atria a tato chodba zároveň slouží jako čekárna. Je to koncipované tak že, ordinace, které by mohly mít infekční pacienty, jsou zde v koncové pozici tak, aby neohrozili pacienty, nebo nečekali společně s pacienty, kteří nejsou infekční. Ve třetím nadzemním podlaží jsou čtyři ordinace dětských lékařů, technická místnost a zázemí v podobě denní místnosti, toalet.

K těm jednotlivým ordinacím. Je to klasický koncept, kdy čekárna je v rámci chodby, dále se vstupuje do přípravný a pak za lékařem do ordinace. Lékař zde má vlastní hygienické zázemí v podobě toalety nebo někteří tam mají i sprchu, podle požadavků, jaké vznesli. Ještě k těm sdíleným čekárnám. Oni mají mnoho výhod, proto jsme se pro ně rozhodli. Šetří prostor, jedná se vlastně o lepší využití komunikačních ploch, které tam stejně tak jako tak musely být, což nám snižuje podlažní plochu budovy a zároveň to teda i zlevňuje. Ještě bych řekl k těm infekčním oborům, ty jsou situované tak, že jsou prosvětlovány sluncem, které zároveň ty čekárny dezinfikuje. Zde vidíme to atrium. Budova bude nízkoenergetická, což znamená, že pro město bude přínosem tím, že bude mít nízké provozní náklady a zároveň to bude posléze i přínos pro pronajímatele, kteří budou mít výhodnější nájmy. Počítáme zde s fotovoltaickou energií. Vytápěná a chlazená by měla být budova tepelnými čerpadly, která budou brát energii ze zemních vrtů. Celá budova bude stíněna automatickými žaluziemi venkovními. Počítáme s běžnými technologiemi, jako je rekuperace, úprava vlhkosti, noční předchlazení budovy v létě tak, aby se ušetřily náklady na klimatizaci. Vzduchotechnika bude přivádět čerstvý vzduch do budovy. Zaznamenal jsem nějaké dotazy nebo výtky, že bude šířit infekce a podobně, ale to není možné, protože ta vzduchotechnika pouze nasává čerstvý vzduch vně objektu a přivádí ho do objektu. Nedochozí tam k žádnému míchání s použitým vnitřním vzduchem. Budova bude vytápěna a chlazená stropy. Tento systém jsme zvolili kvůli svému komfortu. Nedochozí k žádným prouděním vzduchu v prostoru, nefouká na vás žádný chladný vzduch z klimatizace, a přesto je tam neustále zajištěna ideální teplota.

K ceně stavby. Stavbu máme nyní naceněnou na základě kubíkové ceny, kterou jsme stanovili na 9020,- korun za metr krychlový. Vycházíme jednak z technicko-hospodářských ukazatelů, který jsou pro rok 2020 8925,- Kč. A dále vycházíme z našich zkušeností z referenčních staveb, které jsou vždy o něco málo dražší, než je ten průměr, který odráží cenové ukazatele. To je za mě vše, děkuji za pozornost a teď bych dal slovo panu starostovi.

Starosta:

Já jsem dostal před nedávnem od lékařů výzvu k přepracování projektu stávající polikliniky. Je rozdělena do několika bodů. Já ty body okomentuji. Jenom předešlu, že k té poliklinice jsme se s lékaři sešli čtyřikrát, z toho ta první schůzka byla taková orientační, aby jsme si řekli, jaký je současný stav nebo tehdejší stav, protože to bylo prakticky po tom, kdy ta budova současné polikliniky byla prodána nebo změnila majitele. Nový majitel – bytové družstvo – zvedl nájem na nějaké nájem tržní. Takže jsme se -bavili, co dál. Co se bude dít dál. Tam jsme jasně avizovali – alespoň si myslím za vedení města – že chceme tu situaci řešit. A hlavně co nejrychleji, protože jsme viděli vás, lékaře, že se s tím nějak nemůžete srovnat. Samozřejmě víme, že ta budova současná už zdaleka nevyhovuje nějakým běžným standardům ve zdravotnictví. Ta budova slouží – a teď mě nechtejte za slovo, 93 tuším? Takže nějakých sedmadvacet let. Je vyžitá. Možná se do ní neinvestovalo tolik, kolik třeba v budoucnosti si vyžadovala. Ale tam jsme si řekli, že je to minulost, že se tím nebudeme zabývat a budeme se zabývat tou budoucností. Takže jasně jsme avizovali, že tu situaci chceme řešit. První bod lékařů je sepsání vážných zájemců o prostory. Neumím si, kteří by teda jako chtěli do té polikliniky jít. Já si to dost dobře neumím představit, když nám ten proces toho, jak probíhá příprava, potom samotná výstavba něčeho tak náročného velkého, jako je ta poliklinika. My jsme vycházeli z jednoduché filozofie. Řekli jsme si, že současná a má 24 ordinací, 28 lékařů myslím. Zase plus mínus, teď nevím. Ale 24 ordinací. Čili zadání naše bylo jednoduché – chceme 24 ordinací minimálně. Plus popřípadě nějakou rezervu a plus rehabilitaci. Abychom urychlili ten proces, vycházeli jsme z toho, že jsme na stole měli 4 architektonické studie, nebyly to klasické studie, které stojí několik milionů. Byly to architektonické studie vypracované na základě oslovení 4 architektonických kanceláří za (nechytat za slovo) pouhých 50 tis. Kč. Čili z toho jsme vycházeli, prošli jsme si ty studie a zdálo se nám jako to nerychlejší, co můžeme udělat – vybrali jsme z toho 2, protože jedna byla scifi, ta zabírala skoro celý park.

MUDr. Marešová:

Já do toho vstoupím rychle, abychom se neztratili. Proč jste nás v tuhle chvíli nepozvali? V tuto chvíli, když se rozhodovalo o tom, jak bude eventuálně ta poliklinika vypadat. Prosím.

Starosta:

Já to vysvětlím. Zdálo se nám nerychlejší postup vybrat některou z těchto studií. Jak říkám, mimo jiné třeba tři studie obsahovaly atrium. K tomu se ještě dostanu. Jedna, prostě 2 jsme vyřadili, ty se nám nezdály vhodné, a ty dvě, které se nám zdály naopak vhodné, tak ty architektonické kanceláře jsme oslovili, a nejen to, rozjeli jsme se do Opavy, rozjeli jsme se za panem Rujbrem do Prahy, jasně jsme dali zadání, které teda jsme pozměnili především ohledně té rehabilitace, rezerv a tak dále. Znovu říkám, vycházeli jsme ze současného stavu. Nevidím důvod, proč to měnit, to zadání. V téhle situaci se

nám nezdálo asi vhodné vás lékaře oslovovat, prostě jsme řekli, bude tam 24 ordinací. S tím, že samozřejmě podle specializací tak, jak je to teďkon. Tzn. stejný počet obvodních lékařů, stejný počet specialistů a samozřejmě rehabilitace.

MUDr. Marešová:

Ale vy jste se odchýlili od toho, jak funkčně je ta stará poliklinika řešena, a na to jste se nikoho z nás v tu chvíli nezeptali, jestli bysme si, pokud bysme teda vůbec měli právo do toho mluvit – a jak se ukazuje, tak jste o to nestáli – jestli bysme se vůbec mohli vyjádřit k tomu, jestli chceme mít čekárny nebo nechceme mít čekárny. Stejně byste k tomu nepřihlédli, ale vy jste nám tu šanci vůbec nedali.

Starosta:

Znova říkám, že jsme vycházeli z těch 4 architektonických studií, co jsme měli. A ty už byly prostě dány. My jsme prostě jenom přišli, samozřejmě že, mluvili jsme s řadou z vás. Rozjeli jsme se po poliklinikách ostatních. Byli jsme na Budějovické, byli jsme v několika nemocnicích, byli jsme. Já bych poprosil, paní Prošková, já bych to nejdřív dopovídal a pak kdyžtak dáme diskuzi, to by se jinak rozplizlo. Takže jsme to, nehráli jsme si na nikoho, kdo všemu rozumí, naopak ptali jsme se všude. Ptali jsme se těch lidí.

MUDr. Marešová + lékaři:

Ale neptali jste se nás, tady (v Neratovicích). Tady, uživatelů, který tam mají jít, jste se neptali a jeli jste se zeptat do Tišnova?

Starosta:

Do Tišnova?

MUDr. Marešová: No já vycházím z toho, že dělali polikliniku v Tišnově, tak prostě se ptám, jestli jste jeli do Těšnova.

Starosta:

Ne, tam jsme nebyli. Já to tedy dokončím tu svoji myšlenku, pak teda dám slovo tady panu Kincovi a on by to moderoval. Čili jenom říkám, že nakonec teda jsme to zadání upřesnili a vyzvali jsme obě architektonické kanceláře, aby tu nabídku přepracovaly. Z toho jsme potom vybrali architektonickou Kancelář pana Rujbra.

Čili za další tady píšete, vy jako lékaři, vynechání atria a multiprostorových nesmyslů. Přiznám se, že tomu nerozumím. Teď tady pan architekt Benda ukázal atrium, jak jsem říkal: 3 ty studie obsahovaly atrium. Opravdu nerozumím, co komu na tom atriu vadí. To, že jste se domnívali, vy lékaři, že to

prodraží ty náklady té budovy a že potom se to promítne do toho nájmu, to jsem chápal, ale několikrát jsem to vysvětloval, že to tak nelze dávat dohromady, že zkrátka ten nájem uděláme takový, aby prostě jste ho unesli. Bude to prostě nějaký běžný komerční nájem. Taky jsem říkal na první schůzce, že bude třeba vyšší, než je tenhle, ale na druhou stranu nebude rozhodně, nebude přemrštěný, aby, přeci – my chceme, abyste tam šli. On to pořád, někteří to staví tak, jakože, že nechceme abyste – docela někdo říkal, že já jsem prohlašoval, že když tam nepůjdete vy, že vezmeme někoho z Prahy. To jsem nikdy neřekl takovouhle věc.

Z hlediště:

To řekl pan Lenc.

Starosta:

Pochybuji, že by to řekl. Nicméně to si kdyžtak zodpoví on. Pochybuju. Čili atrium prostě je nějaký architektonický prvek, má svůj důvod v té budově. Představte si, že tu budovu takhle vezmete a rozbalíte jí. Bude z toho dlouhá budova, po obou stranách okna. Budě někdo něco proti tomu říkat, že tam jsou okna z obou stran? Prostě tam jsou okna, které teda vnášejí světlo do té budovy, do té polikliniky z obou stran a navíc ještě tam máte možnost pěti dveřmi vejít z přízemí a prostě, tam nebude zastřešená a užít si prostě prostoru venkovního.

Z hlediště:

Ale vždyť je tam park.

Starosta:

Nevím tedy, jestli nemocný s horečkou půjde o atria...

Kinc:

Jestli můžu poprosit, jestli můžeme nechat diskusi na potom. Necháme domluvit nejdříve ten základ a potom o tom můžeme společně diskutovat, já na to připravím mikrofon, abychom všichni všechno slyšeli správně, jak chceme.

Starosta:

Pan Lenc by chtěl teda zareagovat na to nařčení?

Lenc:

Já to teda nevnímám jako nařčení, ale asi nějaký omyl. Nevím, kde bych toto mohl říct a zcela se proti tomu vyhrazuji. Že něco takového já bych řekl.

Starosta:

Děkuju. Já to projedu, budu pokračovat, není toho moc, pak dám prostor k diskusi. Třetí bod tady je: požadavek na prostory pro rehabilitaci. Zase řeknu – nechápu. Jak jsem tady říkal, od začátku tvrdíme, že tam chceme rehabilitaci, to byla vůbec podmínka, když jsme oslovovali tyto dvě architektonické kanceláře – chceme tam rehabilitaci. Ano, měli jsme trošku problémy s prostory zpočátku, paní Rajnyšová tam má něco kolem 300 m momentálně, to jsme řekli, že asi se nevejde, nicméně teď přesně nevím, abych neříkal cca 208 m²?

Paní Rajnyšová:

172.

Starosta:

Ale paní Rajnyšová mi asi nezapře, že mi sama řekla, že by jí možná stačilo i 150 m.

Paní Rajnyšová:

Ano, ale mně tam vadila ta chodba dlouhá, která nevydělává...

Starosta:

Ano, paní Rajnyšová, vy jste nejdřív řekla, že tam půjdete, nepůjdete, pak jste přišla, byla jste nadšená, ukazovala jste mi, co jste vyprojektovala, poskytl jsem to panu architektu Rujbrovi.

Rajnyšová:

To bylo z důvodu pro další, abyste nemuseli to předělávat...

Starosta:

Dobře, zapracovali jsme vaše připomínky a myslím, že jsme splnili, co jste požadovala. Řešení parkování lékařů v -1 patře. Tak to řeknu narovinu – ne. Protože zároveň řešíme parkování ve městě, už víc jak rok, dali jsme si vypracovat studii parkování ve městě a chceme zadat výstavbu parkovacího domu. Řadu parkovacích domů jsme objeli s panem místostarostou, byli jsme i v Německu se podívat na parkovací.

Z hledišť:

Smích

Starosta:

Nevím, čemu se smějete teďkon. Já nic, já to dokončím. Já jenom chci říct, že trošku už o parkování něco víme. A všude nás varují, nechodte do země, nechodte dolů, je to 4x-5x dražší. Tahleta varianta se i prověřovala, zase nevím, jestli řeknu přesné číslo, jestli to vycházelo 22 stání nebo kolik potom pod tou poliklinikou. Vemte si, že to naroste o 25 milionů. Bavíme se o tom a jsou tady názory, že to děláme příliš draze. Jestli uděláme parkování dole, tak říkám, minimálně 20 milionů nahoru. Čili nevidím důvod kvůli 22 místům si s tím takhle zatápět.

Tady je další bod: redukce hypertrofického projektu směrem k projektu i ceně. Zachování struktury stávající polikliniky, vzhledem k pandemii s důrazem na větší členitost, společná čekárna, to jsem zodpověděl, nebo už říkal pan inženýr Benda. Nevím, jak si mám vysvětlit to hypertrofické /hypertrofický projekt. I tento projekt jsem si momentálně nechal posoudit firmou, která provozuje právě ty jmenované polikliniky, včetně té Budějovické. První, co mi řekli – proč to děláte tak malý? Říkám, jak malý? No protože, když už to stavíte, máte ten pozemek, proč jste to neudělali o patro větší? Já říkám, ale my jsme naopak nařknuti, že to děláme zbytečně megalomanské. Není to megalomanské, je to tak, jak říkám, 24 ordinací + nějaká rezerva a + samozřejmě dole ty prodejny, které tady píšete, k čemu dojdou.

Dodržel, že budova je především zdravotnické zařízení. Opět tomu nerozumím. Jako od začátku se bavíme o poliklinice, vůbec by mě nenapadlo, nebo nás, kohokoliv, že bychom tam měli umístit něco jiného. Jeden z velkých požadavků vás při první schůzce bylo, že chcete v každé ordinaci sociálky. Jsou tam. Pan Šritr (Schritter?), teď jsem prozradil jméno, mi říká, pozn. „Probůh, proč v každé ordinaci děláte sociálky, vždyť to akorát prodražujete, je to nesmysl.“ Říkám, bylo to na požadavek lékařů, rádi jsme vyhověli, i když s tím byly trošku problémy. Jsou tam, pan doktor Braborec řekl, že tam nechce, dobře, nebude tam, škrtila se.

Projekt zmenšit, zekonomizovat s ohledem na budoucí cenu za m². To už jsem vlastně odpověděl, že nelze slučovat nebo spojovat výši nájmu s cenou celkovou budovy. Mimo jiné teda, samozřejmě, když si budete kupovat auto, koupíte si levné auto, které bude mít velkou spotřebu a bude mít drahé náhradní díly, tak po 15 letech zjistíte, že jste koupili vlastně dražší auto. A tady s tou budovou je to něco podobného. Zkrátka chceme budovu, která bude mít nízké náklady, protože zkrátka ji neděláme na 10 let, ale děláme ji třeba na 30 let, 50 let, já nevím. Potřebujeme prostě, aby ty náklady byly co nejmenší. A jestliže horníci řeknou, že tepelná čerpadla jsou daleko nejvýhodnější, tak jim nemáme důvod jakoby nevěřit. Je tam jeden zádrhel, že přívod na polikliniku vede právě přes ten pozemek, takže tam budeme muset řešit buďto přeložku toho horkovodu. Já teďkon jsem s nima vešel v jednání, se záchrankou, za 1) jestli nám prodají ten kousek pozemku, vypadá to, že bysme mohli být úspěšní, protože pro ně je to spíš práce navíc, udržovat ten pozemek, a nicméně s nima budeme jednat i o tom, jestli bysme tam nevymysleli nějaké náhradní řešení vytápění. Protože ta přeložka bude stát 1 milion Kč.

Odstoupit od centrální klimatizace. To vlastně řekl už pan architekt.

Takže, ty otázky jsou odpovězeny.

Já teď předám slovo panu Kincovi, dám prostor samozřejmě vám na dotazy, chtěl bych tedy, aby on to trochu řídil.

Kinc:

Já doufám, že to nebude potřeba moc řídit. Já vás jenom poprosím. Děláte to správně, takže přihlásit se a když vám dám mikrofon, tak se představte a vzneste dotaz. Poprosím nepřekřikovat se a nemluvit, když nemáte mikrofon, to nemá vůbec žádný smysl.

Alena Prošková:

Dobrý den. Já jsem chtěla začít tím, že si myslím, že to zadání bylo od začátku špatné a chci se zeptat, kde vznikla ta chyba? Dostaly se mi do rukou dvě verze zadání. Jedno z 4/2018 a jedno z 7/2018. Ta dubnová ještě vypadala dobře, tam bylo jasně řečeno, že vždy 2 ordinace mají mít společnou čekárnu. Ta červencová už byla změněná a bylo tam řečeno, že 2 nebo více ordinací mohou mít společnou čekárnu. Takže mě zajímá, proč došlo k téhle změně? Proč došlo k tomuto posunu? A ještě chci se zeptat, proč jste vlastně nekonzultovali s lékaři tady v tom stádiu toho zadání. Myslím si, že např. centrální recepci nebo šatny zaměstnanců hned dole v tom přízemním patře lékaři nepotřebují. Můžete se jich zeptat tady, takže hlavně mě zajímá ten posun mezi tím požadavkem – vždy společnou čekárnu pro 2 ordinace a potom několik měsíců později 2 nebo více mohou mít společnou čekárnu. Takže na to bych poprosila odpovědět, děkuju.

Mrzílková:

Tak dobré odpoledne, já si to přesné zadání zcela nevybavuju, nicméně myslím, že to bylo koncipováno tak, že čekárna může být pro více ordinací, že tam nebyla podmínka, že prostě tam mají být jedna na dvě ordinace nebo jedna na každou ordinaci, ale že pro více ordinací může být společná čekárna. Jestli to bylo doslova tak, jak říkáte, v tuhle chvíli čistě z hlavy nejsem schopná potvrdit.

Prošková:

Citovala jsem přesně z úryvku G+T Consulting...

Mrzílková:

Chtěla bych říct, že zadání jako takové nám pomáhala dávat dohromady právě tady, jak citujete, tato společnost. A vycházela zase z nějakých zkušeností, protože to nebyla jejich první zadávací dokumentace.

Marcela Brodilová:

Já jsem se hlásila, mám technickou, vy jste na mě zapomněl. Dobrý den všem, Marcela Brodilová, zastupitelka města. Já mám spíše technickou na pana starostu. Bylo by fajn tady pro veřejnost upřesnit, když mluvíte v plurálu, koho tím myslíte? Jestli tím myslíte sebe a koho dalšího? Děkuju.

Starosta:

Já se přiznám, že teď kon nevím, v jaké souvislosti?

Marcela Brodilová:

Vy jste říkal při tom vašem úvodním projevu „my jsme mluvili“, „my jsme jeli“, „my jsme byli tam a tam“, „my jsme jednali s tím a tím“ – kdo to je to „my“?

Kinc:

Já se omlouvám, já ani nenechám ani starostu domluvit. Jestli můžu poprosit, věcný otázky. My tady přeci nejsme od toho, abysme pranýřovali někoho za něco. My jsme tady od toho, aby se vyřešilo co se jak má udělat.

Z hlediště:

To není nevěcná otázka.

Starosta:

Já odpovím. Bylo to vedení, popřípadě jsme si na to brali jakoby lidi z úřadu, tzn. ze správy majetku, ze stavebního oddělení.

Pavel Novotný:

Já bych se chtěl prosím zeptat, jestli by se v této fázi nemělo počkat na Ing. Arch. Rujbra? Protože já mám třeba nějaké dotazy na vás, co já jsem se chtěl ptát na zastupitelstvu, k tomu bohužel nebyla příležitost, ale zároveň si myslím, že vy zodpovězení těch dotazů budete přesměrovávat na pana Rujbra. Ty dotazy jsou prvotně na vás, nicméně vy na ně nejste schopni, tak jak bylo ze strany pana Lence třeba 22.4. na zastupitelstvu, nejste schopni na ně odpovědět. Čili myslím si, že ty dotazy prvotně směřované na vás a vy jestli je zodpovíte nebo pan Ing. Arch. Rujbr, už je také na vás, ale on tu není a měl by znát kontext celé této debaty.

Starosta:

Poslední zpráva, že mu ukazovala navigace v 17:50.

Ludvík Vondráček:

Já se jmenuju Ludvík Vondráček, chtěl jsem se zeptat na jednu věc. Staví se zdravotnické zařízení, předpokládám, že jste ten projekt poslali na posouzení na OHS. Můžete nám tady sdělit vyjádření Okresní hygienické stanice? Děkuji.

Starosta:

To je asi na vás pane architektě. Máme tu pana arch. Špičáka – což je náš městský architekt, 6 měsíců, takže kdyby ještě na něho jste měli otázky.

Arch. Benda:

V tuto chvíli projekt je rozeslán na všechny dotčené orgány, mezi nima je i OHS. Máme od nich vyjádření s řadou připomínek. Teď se snažím si je vybavit, je tam např. požadavek, abychom doplnili hlukovou studii, protože tam na střeše budou umístěny vzduchotechnické jednotky a je obava, aby se nešířil hluk do okolí. To by se dít nemělo, protože jednak samy o sobě ty vzduchotechnické jednotky splňují hygienické limity hladiny hluku, a zároveň tam máme zvýšené atiky, které ten hluk odcloňují. Snažím se vybavit si další připomínky, ale v tuto chvíli tam, nevybavuji si žádné, které by nebyly snadno řešitelné.

MUDr. Šárová:

Dobrý den, doktorka Šárová. Já mám takovou prosbu, když jsme měli už první sezení s představiteli města a s panem architektem, který tady není přítomen, tak jako první připomínku jsem vznesla, jestli si uvědomujete rozdíl mezi lékařem-zaměstnancem polikliniky, což je třeba Budějovická, a mezi lékařem-soukromým podnikatelem, který musí splňovat nesmírný množství zákonných norem, hygienických norem a v současné době i protiepidemiologických požadavků na nás jako lékaře? A to v otevřeném prostoru opravdu nejsme schopni. A já jsem to říkala bohužel už na té první schůzce, ale viděla jsem podle toho projektu, že i ty společný šatny dole, který my jsme měli připomínky, že my podle hygieny musíme mít svoje zázemí, tam se vůbec neprojevovalo. Děkuji.

Arch. Benda:

Já bych k tomu řekl, ten provoz samozřejmě splňuje legislativní požadavky na stavby podobného typu. Například společné šatny, ty jsme zvolili, protože jsme slyšeli spoustu názorů, že lékaři je ve výsledku, že se převlíkají přímo ve svých ordinacích, nebo v tom svém hygienickém zázemí, ale ty šatny tam bohužel musí být, aby to právě prošlo přes hygienu, a proto jsme zvolili centrální šatny, který jsou prostorově velmi málo náročné. Nevím, jestli tam byl ještě nějaký další dotaz?

MUDr. Šárová:

Ohledně těch otevřených prostor a dodržení odpovědnosti. Máme jako lékaři velkou zodpovědnost za šíření nakažlivých chorob.

MUDr. Marešová:

Nově po Covidu je nám stanovena trestně-právní odpovědnost za šíření nakažlivých chorob, což v podstatě my musíme nějak zařídit. Jo? Před Coronavirem v podstatě moc se na to nehrálo. I když to určitě bylo rozumný. Ale v tuhle chvíli se to pro nás významně změnilo.

Arch. Benda:

Jasně, já bych k tomu řekl, že čekárny nejsou úplně sdílené, jsou částečně sdílené, jsou tam na těch chodbách předěly, který vymezují jednotlivé sekce, jak podle infekčnosti, tak podle oboru. Např. rehabilitace má vlastní čekárnu, pak má vlastní čekárnu psycholog s psychiatrem, a takhle bych mohl pokračovat. Děťští lékaři mají také vlastní čekárnu, vlastně vlastní podlaží. Samozřejmě jsou v tom ještě určité rezervy, je možné tam doplnit nějaké další příčky, který to budou dál členit. Ale obecně si myslím, že ten koncept je správný a nevidíme tam problém. Tedy chápeme, že v tuhle chvíli je trošku problém s tím Covidem, ale považujeme to za dočasný stav.

MUDr. Marešová:

Pane architektke, můžu teda, Marešová, já jsem praktická lékařka. Mohl byste mi tam znovu promítnout to 2. NP? Mohl byste si tou šipkou najet na tu chodbu, kde jsme my, praktičtí lékaři? Mohl byste ji přejet, kde jsme? Takže my jsme tady. Ta chodba, já jsem ji měřila, má zhruba 38 m od toho výtahu a je 2,9 m široká. Vlevo úplně, kdybyste tím kurzorem dojel úplně doleva, tak je plicní ambulance. Je to tak?

Arch. Benda:

Ano.

MUDr. Marešová:

Je to tak. V současné poliklinice v podstatě celej tady ten prostor, nebo lépe řečeno, v současných poměrech ten počet pacientů, který se přesije v čase přes tu naši Kojetickou, tak je zajištěnej 6 čekárnami, z nichž každá má 20m², přívodnou chodbou, která má 1,2 m, plicní je úplně mimo budovu, takže vlastně přiváděč je z parkoviště, a počet pacientů, který tam projde a neprojde je nespočitatelnej, ale je mnohem větší, a vy vlastně jakoby tíhu tohoto toho umístíte na plochu 110 m² a domníváte se, že v exponovanou dobu, tj. mezi listopadem a březnem a všichni, kteří chodí k doktoru to velice dobře vědí. Já jsem dneska osobně navštívila praktika našeho nového, pana doc. Chlumského z Motola, který tady má asi nejvíc zaregistrovaných pacientů, a zeptala jsem se ho, mezi

listopadem a březnem, kolik tak má v čekárně lidí? A on řekl, že na 7h jich tam bývá tak 15 a 3 stojí venku, protože už si nemají kam sednout. Tohle mi potvrdila i Dr. Mocová a ze své zkušenosti vím, že tak mezi 7-8h už jich tam 10 bývá. Umíte si představit, že mezi 8-10h na téhle chodbě, kde je 110m² bude mezi 80 lidmi, kteří budou nemocní? Mezi tím, že ty lidi se ale budou pohybovat. Protože někteří půjdou zleva doprava a někteří půjdou zprava doleva, takže budou potřebovat 120 cm, aby se vzájemně neotírali, a do toho všeho sem budou chodit ještě pacienti ze Středočeského kraje odesílaní různými praktiky na speciální vyšetření na plicní, který by mělo mít svůj vlastní režim, protože kromě toho, že tam chodí pacienti s akutní respirační problematikou, tak tam chodí ještě mnoho jiných, včetně těch, kteří jsou třeba sledovaní pro tuberkulózu, a tohle všechno se bude odehrávat na téhle chodbě, kterou vy možná přehradíte nějakýma fiktivníma přehrádkama. Co my budeme dělat, když ty lidi si nebudou mít kam sednout a budou telefonovat a budou na mě tlačit, ať s tím něco udělám, protože babička má teplotu, je jí blbě a nemá kde sedět? Jako umíte si to představit?

Z hledišť:

Potlesk

MUDr. Marešová:

A já vám nabídnu ještě jednu představu. A to je takovou, že třeba jednou za 14 dní my si voláme rychlou, protože se někomu udělá neuvěřitelně špatně v té ordinaci. Ten člověk v lepším případě vypadá normálně, v horším je pomočenější nebo pozvracenejší, takže sem přijede rychlá, tam bude 50 lidí, rychlá vjede do té ordinace, tam ho naloží a před zraky všech ho bude transportovat a ty lidi všichni tam budou stát, za jedno jim z toho bude blbě a za druhé mu budou koukat téměř do očí. Umíte si představit, že by vás takto někdo odvážel? A mě na tom nejvíce rozčiluje to, že jsem si dneska přečetla, tady dubno-srpnovou představu, jak by měla ta původní poliklinika vypadat, kde je to velmi jasně popsáno, čili už v dubnu 2018 někomu docházelo na město, a teď budu citovat: „že je dobré, když mají dvě ordinace jednu čekárnu, ale je ještě lepší, když se přihlédne k tomu, že ordinace praktických lékařů, která má větší počet čekajících, má zkrátka tu čekárnu větší“. A vy dopustíte, aby se vytvořil projekt, kde nás všechny jak sardinky nastrkáte na jednu chodbu a tváříte se, že je to moderní a normální? Já proti tomu projektu nic nemám, je krásnej, ale promiňte, tohle je teda na hlavu postavený. Končím.

Lenc:

Jestli můžu, paní doktorko, zareagovat, ten návrh, který asi zmiňujete, tak je jeden z úplně prvních a tam teda nás u toho řešení trošičku zarazilo právě, že na jednu ordinaci vycházelo 12 m². Tak by to vycházelo, celá budova, co se rozsahu týče, v ordinacích, byly tam vlastně ty buňky společné, tzn. že

byly, jak vy říkáte, a teď to tak vlastně je, dvě ordinace měly společnou čekárnu, ale byly 12ti metrové. Takže...

MUDr. Marešová:

Ale vy tady, pane Lenci, promiňte, vy tady v tom návrhu, já nevím, jestli jste to byl vy nebo kdokoliv, my se známe léta, takže já si dovoluji vám do toho skočit. Vy tady jasně píšete, že u praktických lékařů je potřeba vzít ohled na to, že mají větší počet čekajících. Vy si to uvědomujete a pak najednou přeskočíte na projekt, kde ještě na tuhleto chodbu dáte plicní ordinaci, která je jedna z nejméně exponovaných ordinací, jak do přenosných chorob, tak do počtu lidí, kteří tam přijdou. To nad tím nikdo nepřemýšlel?

Mrzílková:

Já musím ještě jednou znovu zopakovat, že na to zadání byla zesmluvněna společnost, která právě v tom prvním zadání trvala na tom, že všechny ordinace budou stejně velké, že budou mít všechny stejně velké čekárny, v té velikosti, kterou tady pan Lenc uváděl.

MUDr. Marešová:

Paní místostarostko a to byli lékaři?

Mrzílková:

Nechte mě prosím domluvit. To byla společnost, která připravovala zadání pro veřejnou zakázku a bylo to samozřejmě konzultováno, my jsme to chtěli změnit. Já sama jsem byla ten, kdo říkal, že třeba čekárna dětských lékařů musí být větší z důvodu kočárků a dalších pomůcek, že tam musí být nějaké přebalovací pulty, bohužel s touto společností jako takovou jsme se později rozešli, a to zadání bylo upraveno s tím, že se jednalo o oslovení a soutěž, aby vlastně to řešení navrhli právě ti architekti. My jsme to nediktovali, jak to má vypadat – kde má být plicní oddělení a podobně. A znovu opakuji, požadovali jsme 24 ordinací, odpovídající zázemí, které je k tomu potřebné, včetně těch čekáren. Ano, je pravda, bylo řečeno, že čekárna může sloužit i pro více ordinací než pro jednu.

MUDr. Roith:

Dobrý den, doktor Roith. Já bych se rád zeptal, protože jsem slyšel tady opakovaně od pana starosty, že se respektovalo to zadání stejného rozsahu polikliniky, jaká je dosud. Přesto by mě zajímalo, jestli se počítá s tím, když se staví pro více jak 20 tisícovou aglomeraci nová poliklinika, jestli tam budou ordinace těch základních oborů specializace – internisté, gynekologové, chirurgové. To si, myslím, že ani nedovedu představit, že by se jenom přesunulo, jen ten sortiment, který zatím byl k dispozici. Což byla jedna ze slabin té polikliniky. A potom by mě zajímala ještě druhá věc, jestli se studoval právě ten

obrat klientů v tom domě během dne, což tady paní doktorka Marešová celkem názorně říkala o té části praktické, protože vidím tam pouze 2 výtahy, v třípodlažním. To se mi zdá, že je neúnosně málo.

Starosta:

Já jenom kratince zareaguju na vás, pane doktore. Na první schůzce lékařů jsem se ptal, co tam je a co by tam chtěli popřípadě. Mě napadaly jako laika např. rentgen apod., takže jsme se ptali v nemocnici, co tam je. Já jsem se ptal lékařů, co by popřípadě uznali za vhodné, protože i jako laik vidím, jak se ta medicína rozvíjí. Některé obory prakticky zanikají, jiné vznikají, takže jsem se ptal, co by popř. poradili, co by tam mělo být. To je za tu první část otázky.

Za tu druhou to asi nechám. Já teda, ještě pro ty, co ho neznají, představím pana architekta Rujbra, který díky bohu dorazil.

Arch. Rujbr:

Co se týká těch výtahů, tak ty slouží pro imobilní. To jsou lidi, kteří mají problém s pohybem. Slouží pro maminky s kočárkem, ale primárně je tam dvojice schodišť. Takže ta budova ve své podstatné části je dvoupodlažní. Polovina toho programu, nebo řekněme 40% toho programu je v přízemí. 40% toho programu je v 1. NP. Takže jde o to překonat jedno patro. Což 90% lidí nemá problém překonat po schodech. Čili ty dva výtahy jsou tam spíše z toho důvodu, aby v případě poruchy jednoho byl schopen zastoupit druhý. Zároveň ty výtahy budou synchronizované tak, aby vlastně se minimalizovalo čekání. Vždycky přijede ten výtah, který je právě k dispozici. Ze zkušenosti z mého typu staveb máme ověřeno, že to je dostatečný počet. Skutečně, není to žádná výšková budova, kde by lidé byli odkázáni pouze na výtah. Není problém to jedno podlaží překonat a eventuálně do toho dětského s kočárkem vyjet přes dvě podlaží.

Boučková:

Dobrý den, mé jméno je Boučková. Pracuji na pediatrii jako zdravotní sestra 37 roků u paní doktorky Dvorské. Chtěla bych jenom říct, že strašně podporuju paní dr. Marešovou a paní dr. Šárovou a zároveň bych chtěla říct i za pediatry, že ty čekárny jsou opravdu tristní. Možná byste si měli, dříve, než se vypracoval projekt, přijít mezi lékaře, vyžádat si počty ošetřených pacientů. Protože to, co tady řekla paní doktorka Marešová – kolik my ošetřujeme pacientů. A taky musíte dbát na to, že my jako pediatři, sice jsme ve třetím patře, jsou tam 4 ordinace, každý začíná jinak ordinovat, ale do dneška dle hygienických pravidel my musíme dodržovat ošetření striktně zdravých a nemocných dětí. Já si nemůžu dovolit pozvat novorozence, když vedle do ordinace chodí nemocní pacienti k dětské lékařce. Takže ta čekárna musí být oddělená. To je zásadní chyba, která se mi na celé poliklinice nelíbí. Ty čekárny, to opravdu je absolutně nevyhovující. Já bych vám doporučovala, přijďte se někdy mezi nás

podívat a přijďte ve chřípkách, kolik je v čekárně lidí. A vyžádejte si podklady ošetřených pacientů.
Děkuju.

Z hlediště:

Potlesk

Arch. Rujbr:

Vy jste to správně řekla. Ono se to dělí časově, že se ošetřují v jiný čas ty děti zdravé a v jiný ty děti, které mají nějaké potíže, a já samozřejmě, když jsme dělali to zadání, jsem netušil, že máte nějaký rozdílný časy a že na těch dvou rozdílných časech trváte a nejste schopni třeba se na tom dohodnout. Protože kdybyste si ty časy sesynchronizovali.

Boučková:

Já nemám mikrofon, ale já bych to chtěla upřesnit, ale když jsme se tenkrát stěhovali do té polikliniky v roce 83, tak podmínka byla, aby jedna polovina pediatriů jela zdravé pacienty a měli jsme čekárnu a druhá půlka pojedete zdravé pacienty. To byla podmínka tenkrát hygieny, kterou striktně dodržovali. Mamince, která má novorozence, by se nelíbilo, aby ji sestřička pozvala na osmou hodinu, a vedle ní by seděl chlapeček s mononukleózou. Musíme dodržet to a to byla taky podmínka hygieny, že jedna část pediatriů ráno musí udělat nemocné. Ne začínat všichni zdravými. Co bychom udělali s pacientem, který je dušný? Necháme ho udusit, že tam máme zrovna zdravé? Proto to bylo tak rozdělené.

Arch. Rujbr:

To nechám bez komentáře.

Pavel Novotný:

Po pravdě, při vši úctě, pane starosto, paní místostarostko a pane místostarosto, já vůbec nevím, co tady hraje za hru, když se soudný člověk zamyslí nad těmi argumenty, tak musí dojít ke stejnému, k čemu došli lékaři, k čemu došli občané. Případně mi to velice zvláštní. Chtěl bych říci, že v září 2019 na zastupitelstvu, když vy jste řekli, že začnete řešit tedy polikliniku, vystoupila paní Prošková (pošlu vám klidně videozáznam), kde na vás apelovala, že toto je velice citlivé téma. Apelovala na vás, abyste velmi pozorně postupovali a opatrně postupovali v komunikaci s lékaři. Pošlu vám záznam. Pane Lenci, vy, jak říkáte, že jste neřekl, že by sem přišli lékaři z Prahy, pošlu vám také záznam. Bylo to někdy později, nějaký prosinec. Pošlu vám také záznam. Chtěl bych říci ještě, že, možná se zeptat vás pane Rujbre na to navýšení ceny. Vy jste tedy v rámci té soutěže, která byla zrušená, předložili studii na 66 milionů. Byli jsme v kanceláři u pana starosty. Pan starosta nám ukazoval všechny ty soutěžené studie a nerozumím tomu a jedním z vašich argumentů, pane starosto, s přihlédnutím k této studii,

byla i ta cena. A myslím si, že kdyby se posuzovalo, kdyby soutěž doběhla, tak tam budou nějaké váhy při posuzování tedy. Samozřejmě architektonická nabídka, ale i cena. Třeba 40 % váhy bude na cenu. Chtěl bych se zeptat, jak je možné, že co se týká ceny, ta cena narostla na 137 milionů a možná nebudu nic dodávat, zeptám se pane starosto vás – jestli odpoví pan Rujbr...

Arch. Rujbr:

Já ještě k tomu předchozímu dotazu. Mě strašně mrzí, že teď řešíme provoz pediatrie. My jsme vlastně žádali lékaře, aby se účastnili těch schůzek, který jsme tady dělali. Dostávali jste pozvánky. My jsme to udělali tak, jak jsme to udělali. Získali jsme na to kladná vyjádření. Mě strašně mrzí, že tady ty argumenty přichází teď, když představujeme hotový projekt před podáním na stavební povolení. To jenom na okraj. Možná, že kdybychom tuhle diskusi vedli o půl roku dřív, tak by to bylo lepší.

Z hlediště:

Souhlasné hlasy a potlesk

Arch. Rujbr:

Vy jste byli všichni lékaři, pokud vím, pane starosto, kdyžtak mě opravte, byli na to setkání pozváni. Organizovali jsme dvě nebo tři setkání. Účast tam byla velmi nízká. To jenom pro mě je to škoda. My kdybychom věděli a znali vaše argumenty, tak samozřejmě snadněji se nám to zapracovává v té ranější fázi. Co se týká nákladů, tak to poprosím o komentář kolegu.

Arch. Benda:

K těm nákladům, cena stavby se zvýšila z několika důvodů. Je to hlavně proto, že narostl objem budovy a dále je to pak tím, že počítáme s jinou kubíkovou cenou, protože každý rok dochází k nárůstu nákladů stavebních prací. Vycházíme z technicko-hospodářských ukazatelů, který minulý rok byly pro zdravotnické stavby 8500,- Kč za metr krychlový a letos už je to 8925,- Kč a ještě k tomu nárůstu objemu, tak proti té první studii tam přibýlo to třetí nadzemní podlaží a stavba byla půdorysně zvětšena.

Pavel Novotný:

Jsou tam prosím ještě nějaké důvody pro zvýšení ceny?

Arch. Benda:

Toto jsou asi jediný důvody, jestli se nepletu.

Starosta:

Cena 66 milionů, co jste uvedl správně, ta byla úplně v té první nabídce v takové té architektonické ani neřeknu studii, i když jsme tomu tak říkali – studie, ale sám jsem tady ze začátku říkal, že byla na vyzvání za pouhých 50 tisíc korun byla vytvořena tato studie. Jednak se tam pracovalo, jak říkal pan architekt Benda s jinými základními cenami, třeba například druhá nabídka, kterou jsme posuzovali – firmy VMA, tak ta například pracovala s kubickou cenou 7200,- Kč v tu dobu. A přesto teda ta jejich cena byla už v tom základu o 40 milionů vyšší. Čili tohle byla první věc. Tam třeba například nebyla rehabilitace a nebyly tam jiné věci, které jsme potom, jak jsem říkal v těch dalších zadáních upravovali. Takže už ta další nabídka, jak pan architekt také řekl, že v současné době ty ceny stavebních prací a materiálů meziročně rostou o 8 až 10 %, zkuste si spočítat 10 % ze sta milionů. Čili to byl další důvod a už teda, když jsme potom pana architekta Rujbra oslovili, upravili jsme to zadání, tak ta další cena a teď nevím, jestli řeknu přesné číslo 84 milionů. Nicméně možná to, co ještě tady nezaznělo, resp. zaznělo, ne v souvislosti s financemi – bylo rozhodnuto, že se jako vytápění nepoužije ten horkovod, který tam sice je na místě, ale že je daleko lepší bilance dosahují ta tepelná čerpadla, a když si vezmete jenom tepelná čerpadla, jsou tam tuším za pět milionů, geotermální vrty devět milionů. Já teď nevím přesně z hlavy ta čísla. Je tam fotovoltaika za pět milionů. Když tyhle věci nasčítáte, tak se dostanete někde na 20 – 25 milionů. Takže pojďme si říci, že to tam nechceme, vyškrtáme to a budeme to mít o 30 milionů lacinější a...

Pavel Novotný:

Můžu reagovat ještě? Čili ten součet je 19 milionů. I kdyby 25 milionů, je to jedno. Pane Lenci, chcete říci prosím, jaké tam jsou další důvody k navýšení ceny? Co jste mi říkal 22.4.2020 na zastupitelstvu?

Lenc:

Ještě připomenu, jak pan starosta teda zmiňoval – fotovoltaická elektrárna, ta v té původní taky nebyla a tyhle parametry se nastavovaly také vzhledem k tomu, že budeme žádat o dotaci, která sice prodražuje tu stavbu na počátku, ale velkou část máme šanci získat zpět formou této dotace, takže hlavní důvod je taky to, že firma Energy Benefit tady ve spolupráci nastavovala ty parametry tak, abychom se do té dotace vešli a abychom měli šanci s ní uspět.

Pavel Novotný:

A ta dotace je na celou cenu budovy v nějakých procentech, nebo na to opatření na zvýšení té energetické odolnosti nebo třídy?

Lenc:

Ta budova bude tam z uznatelných nákladů 30 %, maximálně 50 milionů.

Pavel Novotný:

To znamená, že ta dotace může činit 50 milionů?

Lenc:

Až 50 milionů, pokud to bude třetina uznatelných nákladů. Je to nastavené tak, že třetina je možno. Maximálně však 50 milionů. Jo.

Novotný:

Já bych chtěl říci, my jsme dostali do ruky tu studii, kterou vy jste, pane doktore Rujbre, a je mi líto, že – a vy jste to řekl – že toto v podstatě se řeší až teď. Protože toto – ty kroky – komunikace s lékaři atd. měly ze strany vedení města probíhat už dávno a teď je to ze strany vedení města vůči vám trochu nefér. Bohužel. Nicméně my jsme měli v ruce tu studii za těch 66 milionů, kterou vy jste dával do soutěže a na základě níž jste potom byl (i byť zrušená soutěž a tak dál) vybrán. V této ceně jsou tepelná čerpadla, v této ceně jsou dva výtahy, což jsou, pane Lenci, argumenty, kterými vy jste mi argumentoval 22. dubna na zvýšení ceny.

Lenc:

Můžu to doplnit? Mezitím ale tam bylo uvedeno teda v tom, jak zpracovával pan architekt tu práci, tak tam byl jeden výtah. Pak jsme se vrátili zpátky.

Novotný:

Ne, byly tam dva výtahy. Dvě výtahové šachty a nyní tam je jedna výtahová šachta, kde jsou dva výtahy vedle sebe, jestli se nepletu. Pardon, že vám skáču do řeči.

Lenc:

Můžu to teda ještě dopovědět? Ano, v tom prvním prvopočátečním, máte pravdu, byly dva výtahy. Na základě toho, jak docházelo k upravování, tak pan architekt zvolil jeden výtah, což jsme my na základě připomínek lékařů rozporovali, a došlo k tomu teda, že se tam doplnil zpátky ten druhý. Ano, je to v jedné výtahové šachtě, máte pravdu.

Novotný:

Čili menší náklady. Ještě s dovolením řeknu tedy, cena byla 66 milionů. Vy jste si ji navýšili na 137 milionů. K ploše půdorysu možná tady řekne něco pan Matějka, který to počítal, a to navýšení není zas tak velké. Nicméně navýšení o 71 milionů s tím, že argumentujete, že možná 19 -25 milionů dělá fotovoltaika a další úpravy, a tam prostě něco nehraje. A chápu, že můžete dát jinej parametr na kubaturu, ale – a ještě dodám, že v té ceně třeba byly parkové úpravy, komunikace, parkoviště – v té

první studii, kterou vy jste soutěžil. A pak mi teda případně jako velmi nefér tedy, pokud dáte cenu do soutěže 66 milionů a víte a nejsou to ani vícepráce, ale navýšíte kubaturu, tak mě to případně velmi zvláštní a takové ty věci, jako vy jste říkali nebo paní Mrzílková se vyhrzovala na stránkách Neratovice jinak argumenty, že se jedná o fámy a kampaň a takovéhle věci, kdy jste říkali, že to navýšení z důvodu zapracování požadavků lékařů, že tam budou nějaký příčky, což mohlo vyplynout samozřejmě z těch následných schůzek, ale 71 milionů? A ta dotace, že se má získat 50 milionů na dotaci a o to vy navýšíte cenu, tak to zní skoro jako... Nezlobte se na mě, to je divné.

Arch. Rujbr:

To jsou skutečně, co vy tady pokládáte, to jsou nějaký domněnky. Já jenom chci říct k tomu, jak to funguje. Když jsme dělali ten soutěžní návrh, byli jsme jedním z vyzvaných týmů, měli jsme na to rekordně krátký čas. Když jsme tu studii odevzdávali, tak jsme to počítali zjednodušenou kubíkovou metodou. Když jsme to potom dopočítali následně, tak jsme tu kubaturu vlastně zvětšili už v tom samotném návrhu, protože kolegyně, která to počítala, tam prostě nezapočítala atiky, nezapočítala tam základy a tak dále, takže došlo tam k drobné odchylce už tady v této prvotní fázi. Nicméně ta budova se postupně nafukovala, tam jsme zvětšovali, protože my jsme nejdřív měli ty ordinace na normových rozměrech, tam byly výměry 10,5 metru na přípravnu, 13,5 metru na vyšetřovnu. Dneska to máme 36 metrů ty dvě místnosti dohromady, máme k tomu lékaři, valná část lékařů si přála sociální zařízení přímo na ordinaci, takže jsme zvětšovali ten trakt. Takže ta budova postupně bobtnala a my jsme postupně zpřesňovali všechny ty náklady, který s tím souvisí. To prostě, že se na začátku dá nějaký odhad, kterej počítáte den před odevzdáním a potom se ta realita i řádově vyšší. To je myslím si pro každého, kdo třeba se v tom oboru pohybuje, celkem obvyklý. A my jsme tu cenu zpřesňovali hned v tu chvíli, kdy jsme dávali upravenou nabídku. Čili už tam jsme tu cenu zpřesnili na nějakých 90 milionů. Jo, takže já bych jenom ten základ 66 uvedl na pravou míru, že to byl skutečně nějaký prvotní odhad, kterej jsme dávali k soutěžnímu návrhu.

Novotný:

Vy jste tu cenu více jak zdvojnásobili.

Starosta:

Já ještě pana architekta doplním jednou věcí, a to je to, že ty jeho ceny jsou stále odhadní, i když to původně počítal z kubatury, potom se dostali k nějaké položkové, nějakému položkovému rozpočtu. Pan architekt měl omezený rozpočet na to – musel se vejít do dvou milionů, aby tu projektovou dokumentaci vůbec mohl dostat zadanou. Takže já si nemyslím, že ta stavba je nějak předimenzovaná, že tam jsou nějaké drahé nákladné věci, které by ji prodražovaly. Je to prostě běžná monolitická železobetonová stavba, která je zateplena minerální vatou. V tom jsou běžná hliníková okna. To, že to

vypadá hezky, to přeci nemusí bejt proto, že je ta budova nějaká extrémně nákladná, drahá. Konečná cena stejně potom bude daná, až se teprve vysoutěží zhotovitel stavby, takže teď mě to připadá, že tady nařkneme pana architekta Rujbra, že teda to chce mít drahý, aby na tom hodně vydělal jako. On to projektuje a konečná cena stejně bude daná prostě tou soutěží.

MUDr. Konfalová:

Dobrý den, já vás zdravím. Já se jmenuju Andrea Konfalová a jsem praktický lékař. Jsem tady pátej rok v Neratovicích. Nejsem tady dlouho. Co k téhle situaci – mrzí mě dvě věci. Mrzí mě, že opravdu z vaší strany nemám ten pocit, že bysme nějak relativně brzy nebo když ještě v době, kdy to bylo - jak říkáte vy – ovlivnitelný ten projekt jako takový, že bysme z vaší strany byli vyzváni, abysme přišli spřipomínkami. Nevím o tom. Já opravdu o tom nevím. Já znám akorát útržky e-mailový komunikace mezi vámi, pane starosto, a paní Rajnyšovou z rehabilitace. Nebudu se k ní vyjadřovat. Ale že bychom my přímo byli osloveni, že máme přijít a říci: takhle to má vypadat, takhle to si přejeme? To nevím. K tomu se opravdu nechci vyjadřovat. Jestli někdo z kolegů tohle obdržel nebo takhle k něčemu byl vyzván. Nevím, opravdu nevím. Takže jako teď nás obviňovat z toho, že přicházíme jakoby s křížkem po funuse, to taky mi nepřijde úplně fér. Já teď nechci úplně shazovat ten projekt. Fajn, ta budova, technologicky všechno. Já si myslím, že to bude dobrý, ale je tady spousta věcí, které by bylo fajn, kdyby se dotáhly, a ne, takhle že budeme jeden na druhého prostě plivat a štěkat a pomlouvat se a dohadovat, ale já se chci zeptat, jestli prostě nějaká možnost tady ještě je, abychom ke společnému já nevím, prospěchu nebo děláme to pro Neratovice, pro ty lidi. Neděláme to proto, abychom my tam měli samostatné záchody. Druhá věc, která mě mrzí, že se pak tady dočtu z nějakých oficiálních vyjádření paní místostarostky, že projekt polikliniky Neratovice se zvýšil o 70 milionů kvůli tomu, že si lékaři nadiktovali každý v ordinaci samostatný záchod. To mě opravdu uráží a to mě mrzí takovýhle argument, to mi nepřijde úplně fér. Všechny ty argumenty, které my máme, nebo ty připomínky, které máme, vám řekly kolegyně. Jsou to epidemiologické prostě připomínky, chci se teď v tuhle chvíli zeptat, jestli je možný, aby vůbec ještě nějaká diskuse nad tím projektem byla reálná, abychom se tady prostě nedohadovali, jestli je modrá dostatečně modrá nebo zelená málo zelená. Jestli ještě je možnost nějaká tohleto ovlivnit tak, aby to prostě nějakým způsobem mělo hlavu a patu, i to fungovalo. Dobrá věc je, já osobně za sebe jsem vám i paní místostarostce posílala e-mail formou otevřeného dopisu. Nebyla mi doručena odpověď, můžeme to probrat klidně teď, jestli chcete, nicméně – ano, emoce pracujou na obou stranách a na naší straně určitě. Jako když nás někdo obviní z toho, že si tady diktujeme nesmyslné požadavky, a proto najednou poliklinika bude dvakrát tak dražší, to jako nelíbí se nám to určitě. To zas jako nemůžete pak brát, jako že tady budem se na to jen tak koukat se založenýma rukama. A druhá věc je, že vás opravdu prosíme, abyste ty naše argumenty vyslyšeli a zkusili se nad tím nějak zamyslet a zkusili, já nevím, možná je pozdě. Já nejsem ani projektant, ani architekt, já ani nejsem občan města Neratovice. Ekonomickou, finanční stránku

zodpovídat budete svým voličům, ale stran projektu polikliniky se chci zeptat, jestli je vůbec ještě možný, abychom, jestli tohle má cenu, co děláme.

Místostarostka:

Tak mohla bych

Starosta:

K tomu vašemu mailu, ten já si teda za rámeček skutečně nedám, a mně se líbí, že teď teda vyzýváte k nějaké dohodě, ale vy v tom mailu jste si vylila emoce, ale nezlobte se na mě, tam není otázka. Tam prostě vy jste mi chtěla jenom dát za uši a to jste dokázala, ale nic víc. Na to se nedalo odpovědět, protože dvě třetiny těch věcí vůbec nebyly pravda, co tam píšete.

Mrzílková:

Já bych si dovolila prosím reagovat, protože říkáte, že v mém prohlášení je řečeno, že díky vašim požadavkům stoupla cena na dvojnásobek nebo o 70 milionů. Nic takového v tom článku není a já bych ho zde mohla celý přechýšit. Nicméně shrnu alespoň to zásadní. Já jsem napsala, že prvním navýšením té budovy bylo vlastně zapracování prostor pro rehabilitaci, které jsou opravdu jedny z největších. To je první bod. Dále jsem napsala, že to byl důsledek požadavku na velikost ordinací a vlastní hygienické zařízení, to už tady vlastně zaznělo od architektů. Dále jsem ovšem napsala, že tam přibýly mezistěny, že tam došlo v průběhu projektování k dílčím úpravám dispozice a především toho technologického zázemí, kde vysvětluji, že jsou tam navrženy takové technologie, které do budoucna výrazně sníží ty provozní náklady budovy a že to navíc může být částečně kompenzováno dotací, takže ve výsledku po celou dobu užívání té budovy se skutečně velmi zásadně sníží provozní náklady. Nikde tam prosím vás není napsáno, že se cena zdvojnásobila díky vašim požadavkům. To je lež.

Starosta:

Já ještě doplním, že nechci se vymlouvat na koronavirus, ale fakt je ten, že tahleto prezentace byla chystána už dávno. Bohužel nám do toho padl nouzový stav, takže ale samozřejmě ty procesy, co se týče oslovení dotčených orgánů státních k vyjádření, tak ty samozřejmě běžely, takže bohužel jsme se trošičku časově posunuli jinam.

MUDr. Konfalová:

No a druhá část dotazu – jestli s tím jde teď něco dělat teda? Jestli jsme tady zbytečný.

Arch. Rujbr:

Jestli jsem správně vyzoroval, tak ty připomínky směřují k čekárnám společným.

Lékaři:

Zejména.

Arch. Rujbr:

Samozřejmě, jde s tím dělat to, že se na úkor ordinací, vyšetřoven a připraven dají čekárny. Ale to nevnímám úplně jako šťastný řešení. To řešení, který tady je, je navržený tak, jsou vlastně oddělení pacienti těch neinfekčních oborů od těch ostatních pacientů. Ty mají samostatné čekárny a sdílené čekárny. To není žádná věc, která by odporovala jakýmkoliv hygienickým pravidlům. Je to věc, která je poměrně běžná. Najdete ji prakticky na každé poliklinice po celé České republice. Čili teď možná trošku víc s tím koronavirem je to, jako se to dostalo víc na přetřes, ale nedokážu nebo resp. dokážu si představit, pokud bychom tu polikliniku dále ještě třeba o třetinu zvětšili, tak třetinu plochy můžeme věnovat čekárnám. Ale co se týká třeba těch komunikačních obslužných ploch, tak na těch bychom příliš neušetřili. Protože stejně se musíte k těm jednotlivým ordinacím nějak dostávat. K tomu tam byl i jeden slide v té prezentaci, který vlastně znázorňuje, jak velká je plocha těch sdílených čekáren, které zároveň slouží jako komunikace, a ta číslovka je 299 nebo necelých 300 metrů čtverečních. Pakliže bysme tam chtěli mít pouze komunikace bez čekáren, tak jejich šířka by byla menší a ušetřili bysme nějakých 80 metrů čtverečních. Takže sami vidíte, že vlastně toto řešení je maximálně efektivní z hlediska prostoru tak, aby se nenavyšoval zbytečně obestavený objem budovy. Takže ve chvíli, kdy bysme se rozhodli, že ty jednotlivé čekárny přidělíme ke každé téjednotlivé ordinaci, tak na těch chodbách si moc nepomůžem. Na těch chodbách získáme 80 metrů čtverečních na jednom patře, takže třeba v součtu možná bysme získali 160 metrů. Takže zase ty čekárničky by byly buď příliš titěrný, anebo bysme museli skutečně nějakým způsobem tu budovu výrazněji rozšířit.

Více hlasů z hledišť:

Co zmenšit to atrium?

MUDr. Konfalová:

Jestli můžu, nenapadlo třeba to atrium... Dobře, jestli na tom tady trváte, ale přece jenom takhle velký? Podle mě to je krásný, ale je to zbytečný. Opravdu jako.

Arch. Rujbr:

To atrium je nosnej prvek toho návrhu. Je to z historického principu, který měly kláštery – je to vlastně rajský dvůr. Je to nějaký místo, kolem kterého se odehrává provoz. Je to prostor, kterej pouští denní světlo do čekáren, pouští slunce do čekáren. Tím ty čekárny přirozeně dezinfikuje a zároveň vlastně je to prvek, kterej ztraktivňuje to čekání. Samozřejmě, že by tam šla udělat nějaká chodba středem tak,

jak to na některých poliklinikách bývá. Ale potom se. Jinak to atrium. Vy ho vnímáte jako něco navíc. Ale ono to není vlastně zastavený prostor. Ten se do té plochy nepočítá.

MUDr. Konfalová:

No, ale kdyby se třeba to rozšířilo, ta plocha směrem do atria, tak ten prostor tam přece vznikne ne? Já říkám, že nejsem architekt ani stavař, ale tohle mi přijde... My máme možnost.

Arch. Rujbr:

Jde tam denní světlo do těch čekáren. To jsou všechno věci, které byly součástí toho našeho návrhu. A samozřejmě možná existoval jiný návrh, který měl čekárny bez oken. Já nevím, jako my jsme ten návrh navrhli takhle, protože jsme přesvědčeni, že takhle je to správně. Takhle to bylo vybráno a takhle to postoupilo dál.

MUDr. Konfalová:

Ale my tam budeme pracovat a chodí tam lidi z Neratovic, které známe my.

Arch. Rujbr:

Na to nedokážu reagovat. My jsme to navrhovali tak, aby to bylo pro ty čekající pacienty a zároveň pro lékaře.

MUDr. Dindoš:

Já to trochu nadlehčím. Doktor Dindoš, plicní ordinace. Já tam půjdu, bude tam čistý vzduch a nebudu nikomu vadit. Já, pane architektke, ale musím upozornit, že jsem vám říkal někdy v říjnu, že mám samostatný vchod. Snad si na to vzpomínáte. Pane architektke, já jsem vám vzpomínal, že mám samostatný vchod, jestli vám to na hygieně projde. Já jsem říkal, plicní ordinace, Dindoš.

Arch. Benda:

Prošlo, v připomínkách hygieny k tomu není žádná připomínka k tomuhle oddělení. Takže to prošlo.

MUDr. Dindoš:

Dobrá, to si budeme říkat pokud to hygiena schválí, protože hygiena je jako finanční úřad. Každý si to ordinuje v každém okrese, jak chce. Jinde by to neprošlo. Já mám ten vlastní vchod díky starostovi doktoru Roithovi ještě od roku 94.

Jiří Sloup:

Jiří Sloup, zastupitel. Já si všiml – pan starosta říkal, že ta poliklinika má sloužit do budoucna – deset, dvacet, třicet, padesát let, a proto je tam zde navýšení a podobně. Ale pan architekt přišel pozdě a neslyšel fundované vyjádření paní doktorky Marešové. Ta přesně říkala: na té chodbě před praktickými lékaři bude 80 pacientů na nějakých sto třicet metrů čtverečních, každý pacient na metr a půl čtvereční v době od října do března, kdy bude nějaký chřipkový období. A to přece není možný, takhle nechat do budoucna 10 20 30 let v ordinaci takovou chodbu, to na tom opravdu je potřeba zapracovat.

Arch. Špičák:

Jestli můžu poprosit všechny ty komentáře, které říkají „můžeme to rozšířit dovnitř nebo ven“, tak prostě jsou, jako musíte nechat tu odbornou práci těm odborníkům, jako vy jste ten uživatel a vy máte vznést požadavky. Tady prostě apel na to, abyste přišli v tom lednu, kdy se začínala dělat projektová dokumentace. Nevím, kde to všechno bylo vyvěšený. Určitě jsme to vyvěšovali i na polikliniku. To je strašně důležitý na tyhle akce chodit, protože pak se nestane tohleto. Je to tak, je to smutný, že tam ty lidi nepřišli. Ale prosím vás, prosím, prosím. Prostě prosím vás, ne, neprojektujte, protože nejste projektanti. Je potřeba to nechat tomu odborníkovi, kterej byl vybranej nějak, nějakým procesem a maximálně vznášejte ty požadavky. To je váš. To je vaše role jakoby.

MUDr. Konfalová:

Já jsem se ptala, jestli s tím jde něco udělat.

Arch. Špičák:

Vy, když prostě rozšíříte dovnitř, vy to můžete taky rozšířit klidně ven, tu budovu, ale prodražujete ji s každým rozšířením. I dovnitř i ven. To je prostě, to je obestavenej prostor. Tady ta cena vychází z obestavenýho prostoru. Jo, čím víc obestavíte, tím vyšší je cena, protože tady se to jenom násobí prostou násobilkou. A to ještě není skutečná cena.

Občan:

Dobrý den, běžný občan Neratovic. Já jenom jsem počítal teď tohle, tak jsem spočítal 122 židlí tady vlastně jakoby pro čekajících lidí na 16 ordinací vlastně, jestli jsem dobře počítal. Na tomhle patře to vychází nějakých 7,6 pacientů nebo těch čekajících do ordinace. Pokud to bude samozřejmě úplně plný tak jako jestli tohle to.

Arch. Rujbr:

Oni na to existují tabulky, kde se říká, že by mělo být 7.

Z hlediště:

Tabulka je něco jiného než realita.

Arch. Rujbr:

Já znovu říkám: my jsme vycházeli z nějakých doporučených hodnot, z vlastních zkušeností, který máme, z toho, co jsme sami považovali za vhodný poměr. Pokud vy máte třeba nárazově v té ordinaci 20 lidí, může se to stát, třeba v tu samou chvíli třeba váš soused právě neordinuje. Ta sdílená čekárna umožňuje těm lidem, kteří tam vlastně přijdou navíc, použít ty sedačky, který tam jsou vlastně volný v tu chvíli. Takže ty špičky se tím pádem obrušují, jo, to je, když budete mít každý svou vlastní ordinaci, tak musíte svou vlastní čekárnu, tak byste museli mít tu svou vlastní čekárnu dimenzovanou na špičkověj stav. Ale zatímco ty špičky se u vás různým způsobem různí. Takto sdílená ordinace umožní těm lidem najít si místo třeba i na opačné straně, protože tam bude vyvolávací systém, prostřednictvím kterýho si můžou hlídat, kdy přijdou na řadu, a nemusí se strachovat, že nesedí přímo před dveřmi.

Občan:

Prostě zdá se mi strašně málo 7 pacientů kór v době nějakýho chřipkového onemocnění atd. Mně hrozně prostě chybí v týhleto prezentaci nějaký srovnání a nějaký čísla oproti, kde máme třeba počet sedaček, co vlastně máme teď na poliklinice vlastně starý versus týhleto nový. Co se týče metráže atd. Jediný číslo, co bylo v celý prezentaci, je jenom, jak je prostě velká chodba a kolik by to zabralo jedna varianta a druhá varianta, ale ty důležitý čísla tady úplně nevidím. A celý tohleto mi přijde jako někde v letadle v Ryanairu, kam se snaží nacpat co nejvíc sedaček prostě, aby se tam vešlo co nejvíc jakoby zákazníků. Takovej na to má prostě laik pocit.

Arch. Rujbr:

Já jsem to v té rané fázi měl všechno spočítaný. Já kdybych věděl, že tady přijdou tyhle dotazy, tak bych to ještě někde našel, ale skutečně jsme to počítali, dívali jsme se, kontrolovali, jestli ty čekárny jsou dostatečně dimenzovaný. Ale ne z hlediska plochy, ale počtu míst, a skutečně vycházelo nám to, že tam máme ještě mírnou rezervu, zhruba 10%. Já jsem schopnej tyhle čísla dohledat, ale možná skutečně bude lepší, když vy si spočítáte, kolik tam toho dneska máte, zprůměrujete si to a pokud to číslo bude vyšší, než sedm

Z publika:

Dvanáct je to. Deset nebo dvanáct.

Patnáct a to jste měli udělat už před rokem.

Arch. Rujbr:

Ne ne ne, já chci říct, to je, vy to máte dimenzované na ten špičkový stav, že jo, protože každé z vás má svou vlastní čekárnu teď.

Z publika:

A kde budou ty lidi čekat teda?

Prošková:

Můžu prosím? Jenom jsem chtěla se zeptat, pane architektě, jestli jste se byl podívat na té Kojetické, jak to už ta léta, těch 37 let funguje, protože ti lidé jsou na to zvyklí a mají buď čekárnu pro jednu ordinaci a nebo pro dvě společné. Takže možná by bylo prima, než odjedete do Brna nebo do Prahy, se ještě na tu Kojetickou podívat, pokud vás tam paní doktorka ještě vezme a ukáže vám, jak to tam funguje. Ale já jsem chtěla říct ještě něco jiného. My jsme tady v Neratovicích a my už tady máme minimálně dvě atria a ani jedno není využíváno. Jedno je tady v kulturním domě a jedno je na 3. základní škole. Informovala jsem se u učitelek a maximálně se tam jednou za rok vyfotí. My tady poměrně ještě máme nějakou zeleň, ještě nám tu nějaká zbyla, takže pokud si chceme jít sednout do zeleně, tak máme ještě poměrně kam jít. Ta poliklinika je situovaná v parku. Doufáme, že tam zbyde. My jsme doufali, že bude větší, ale snad tam ještě nějaká zeleň zbyde, takže myslím si, že to atrium skutečně není potřeba tak veliké a že ty čekárny by mohly vzniknout z místa, které ušetříme právě zmenšením toho atria. Pokud chcete jenom nějaký světlovod, možná by stačilo opravdu mít tam jenom nějaký skleněný tunel nebo tvar pyramidy – něco kvůli světlu a slunci jak říkáte, aby to prosvětlovalo tu budovu, ale velká zahrádka? Jakmile tam budou dvě děti běhat a budou tam trošku jenom nahlas křičet, tak už je to hluk a myslím si, že je to opravdu zbytečné plýtvání prostorem.

Z hlediště:

Potlesk

Starosta:

Já si dovolím krátce zareagovat – máme jednu možnost. Pojdme to vzít, hodit to do koše a panu Rujbrovi doplatíme zbytek peněz za projekt a rozloučíme se s ním. Začneme to projektovat znova a někdy tak v roce 21 na podzim bysme mohli třeba být v dnešním stadiu.

Z hlediště:

Bouřlivý potlesk

Starosta:

Já jsem to samozřejmě říkal ironicky, ale pojďme se v tomto stadiu přestat bavit o tom atriu. Jestli teďkon tady chceme předělávat atrium, tak bych se vůbec nedivil panu Rujbrovi, kdyby se zvedl a odešel.

Arch. Rujbr:

Je to přesně tak, jako to pan starosta řekl. Vy jste si mohli samozřejmě vybrat jiného architekta. Já neříkám, že mám patent na rozum. Jste hrozně přísní jako. Nejpřísnější fakt publikum, jaké jsem měl. Je to teda pro mě docela drsná zkušenost a mrzí mě, hrozně mě mrzí, že jste nechodili na ty setkání. A na těch setkáních skutečně bylo pět deset lékařů, dneska je vás tady plný sál.

Z hlediště:

My nejsme lékaři všichni, jsme veřejnost.

Arch. Rujbr:

Takže já se přidám ke slovům pana starosty. Vy pochopitelně, pokud se město rozhodne, že ten projekt chce přepracovat, tak pochopitelně tuhle možnost má, ale ztrácí ten čas, který už byl věnován té přípravě. Nejenom té přípravě jako projekční, ale samozřejmě to prošlo projednáním na všech možných dotčených orgánech, kterých je cca 30. Na to jejich vyjádření se čeká poměrně dlouho. My dneska máme ta vyjádření pohromadě a víme, že takto je to průchozí ze všech hledisek, ať už požárního, hygienického, z hlediska životního prostředí, doprava tam má nějaký připomínky, který snadno zapracujeme. Čili teď je to v nějaký fázi, že jsme téměř před žádáním o stavební povolení. Pokud se ta práce přeručí, tak to samozřejmě je možné, tadyta varianta taky existuje, můžete si znovu udělat výběrové řízení, znovu najít jiného architekta a začít úplně od bílého stolu, můžete si dát znovu všechny požadavky, precizně si je nadefinovat. Říct prostě, chceme tam podzemní garáže, chceme tam prostě tohle, chceme tam tohle a může se začít úplně od začátku, ale bude to obrovský zdržení, ale jako já se z toho nezhroutím. Život jde dál.

Šanda:

Já si myslím, že ten problém vznikl už na začátku. Vlastně ten původní projekt, a to si asi mělo vedení města všimnout, byl vlastně dost jinej typ budovy, než tedy město potřebuje. Představa, že vlastně lékaři, kteří jsou zvyklí na určitý komfort a pacienti, který jsou zvyklí na určitý komfort, jako budou chtít za vyšší cenu do jakoby menšího komfortu, je podle mě úplně naivní. Jako ze strany vedení města že tam bude nějaká snaha na základě toho, že esteticky je to lepší. Co se týče toho, ten základní problém vznikl tehdy. A teďka vlastně taková ta jakoby polovičatá snaha vyjít těm požadavkům lékařů vstříc vlastně vedla k tomu obrovskému navýšení objemu budovy, což hrozným způsobem zvýšilo tu cenu, ale vlastně zvýšilo to i tu cenu na ty prostředky, kterými se, vlastně nebo na ty

zařízení, který tam jsou, který by vlastně měly vést k těm úsporám energií. Takže to je vlastně jakoby důvod toho, základní důvod toho navýšení ceny vidím já osobně v tom, že už od začátku vlastně ten projekt byl dělaný na úplně jiný typ zařízení, než který tady je potřeba, že vlastně to bylo prostě špatně zadaný. Jo.

Kinc (moderátor):

Takhle se nikam nedostanem.

Šanda:

Já chci říct svůj názor. Já jsem zastupitel a můžu si říkat, co chci. Mně tady nebude jako někdo říkat, co můžu a nesmím říkat.

Kinc (moderátor):

Já jenom, abysme tady nebyli do půlnoci.

Šanda:

Já za to nemůžu, já jsem to takhle nezařídil. Já jsem prostě řadu těch výtek lékařů řekl prakticky celému vedení už dávno, někdy loni v září nebo kdy to bylo. Nepamatuju si přesně. Prostě s lékařema jsem o tom mluvil a říkal jsem, že tam je ten problém s těma čekárnama u pediatriu apod., to nejsou žádný nová věc. Tyhle věci tady padly, ale já se nechci dohadovat jakoby, co kdo kdy řekl a jestli to myslel tak nebo onak. Prostě principiálně je problém ten, že tady se prodala stará poliklinika s 200 byty za nějakou cenu a za dvojnásobek ceny se staví prostě nedostatečněj tady poliklinika, ve který nejsou jako čekárny pro praktický lékaře. Jo. Já chápu, že trend je snižování jakoby počtu míst v čekárnách, protože se víc objednáva na čas, ale to se týká specialistů. U těch praktiků, což je polovina těch ordinací v té budově, tam to prostě nejde dost dobře takhle zařídit. Tam prostě ten problém jako je. Jestliže mi někdo jako řekne, že řešením je, že ve špičce budou sedět ty pacienti jinde. Kde jinde budou sedět? Copak pacienti jednoho praktickýho lékaře mají jindy chřipkovou epidemii než pacienti jinýho praktickýho lékaře? Problém je, že chřipková epidemie si nevybírá specificky pacienty jednoho lékaře. Takže budou sedět tam, kde jsou ty odborníci, takže nakazej tam ty zdravý lidi, co tam půjdou na oční nebo já nevím na co, jo. Prostě nedává to jako úplně smysl, jo. Ten celej projekt, aby za tuhle cenu do toho město prostě brutálně zahučí, teď nám tady hrozí, že prostě, že ty lékaři, část se jich rozhodne tam vůbec nejít, takže město bude se muset rozhodnout, jestli prostě teda se vzdá myšlenky na návratnost projektu a dá tam nějaký nájmy, který ty lékaři budou jako rádi za ty nájmy a nebo jestli prostě část té budovy bude jako prázdná a bude to prostě bílej slon. A mně je strašně líto pana architekta, že musí tady tomuhle čelit. Já věřím tomu, že se s tím ještě nesetkal, ale prostě podle mě jakoby to bylo celý špatně zmedžovaný už od začátku a to je

ted'ka důsledek. Já jsem se sám snažil jako s některými kolegy od začátku prostě do toho nějak vstoupit. Navrhli jsme tu komisi, která byla nakonec odignorována. Komisi zastupitelstva, jejíž závěry byly do velké míry odignorovány. Je to podle mě předimenzovaný, hrozí z toho hroznej průšvih jak finanční, tak i z hlediska zdravotní péče. Mně je to líto, že to musím říct, já bych radši, kdyby se to celý povedlo a mohli jsme si tady zatleskat a mít to všechno jako v pohodě, ale bohužel to nenastalo.

Arch. Špičák:

Vy se furt hrozíte tý ceny, která působí, jako že je přemrštěná. Uvědomte si úplně obecnou věc, že jsme na vrcholu nějaký konjunktury, co ted'ka asi pravděpodobně končí a že ty ceny v tom stavebnictví se vyšponovaly úplně na maximum, co kdy byly. Nikdy nebyly vejš. Proto prostě cena, kubaturní cena. Bavíme se o kubaturní ceně, ne skutečný ceně tý realizace, vyšplhala na tu částku. Tzn. vy říkáte „zrušte to atrium“, nebo „udělejte projekty“. Ten projekt je úplně optimalizovanej, co se týče rozměrů, aby se do něj vešlo co nejvíc. Ve chvíli, kdy je potřeba udělat čekárny, tak je to prostor navíc, kterej logicky zvyšuje tu kubaturu, která se opět násobí těma 9000. To není nic jinýho v tom, ted'ka v tom není fakt nic jinýho než tohleco a je potřeba to tak chápat. Vy to berete, že přidáme do atria další plochy a to zvyšuje tu kubaturu. Chápete to? Je potřeba se jako nad tím zamyslet, jako jo, v tom nejsou emoce, to je čistá matematika, prostě tý toho objemu. Takže prosím vás aspoň tady tu věc zkuste chápat. Jde to navýšit, prostě bude to stát 150 milionů, protože ta kubatura bude vyšší, ale budou tam ty čekárny. Je to prostě tím, že ty ceny jsou vyšponovaný.

Z publika:

Vy jste ještě mladej, vy ještě nepotřebujete doktory.

Lenc:

Já, jestli pardon se můžu vrátit zpátky, co říkal pan Šanda k té komisi. Tak komise vznikla na základě nějakého toho, nějaké dohody na zastupitelstvu v září loňského roku, členem komise pan Sloup, pan Hrodek, paní Mrzilková, pan starosta a pan Šanda. Ta komise při svém a byla to vlastně komise dočasná, která měla v ten moment nějak dospecifikovat to jaksi zadání nebo dopřesnit ho. Takže z toho vyplynulo a všichni zúčastnění s tím souhlasili. Čtyři body. Jestli chcete ji přečíst nebo jestli si vyhledáte a já je můžu přečíst, jsou krátké. Řešit umístění budovy v areálu bývalé mateřské školy tak, aby byl využit k maximálnímu zvětšení stávajícího parku ze severozápadní a severovýchodní strany a s co nejmenším zábohem zeleně pro vybudování nezbytných zpevněných přístupových ploch. Jednotlivé vnitřní prostory situovat ve vztahu k okolním zařízením v dané lokalitě, například zohlednit dětské hřiště, polohu nemocnice, parkoviště, autobusovou a vlakovou zastávku. Za třetí vyřešit propojení mezi novou poliklinikou a stávající nemocnicí pro chodce. Za čtvrté při dopracování studie akceptovat oprávněné požadavky lékařů na základě osobního jednání architekta s možnými budoucími

nájemníky. K tomuhletomu bodu já musím podotknout, že skutečně pan architekt v těch, jaksi v tom kontaktu s lékaři, kteří se účastnili, tak byl. Je to tak? To byly závěry komise, nic jiného tam uvedeno nebylo.

Netušil:

Dobrý večer, já se jmenuju Netušil a jsem technik teda. V první řadě bych chtěl říct, že jste naplnil ono přesné pravidlo všech strojařů, že papír snese všechno. Základní myšlenka, která se používá. Druhá věc, kterou bych chtěl připomenout, že to, co je na papíře, je pořád pouze na papíře, a vy tady pořád se vracíte k tomu dogmatu, že třeba to atrium tam prostě berete jako věc, která tam prostě musí být, která nelze předělat. A často v těch otázkách a odpovědích, které zde zazněly, se vracíte. Stalo se, sešli jsme se, jednali jsme, ale myslím si, že kvůli tomu jsme se tady nesešli. My jsme se zde sešli proto, aby vy jste si vyslechli ty argumenty, co se těm lidem na tom nelíbí a řekli, co s tím budete dělat. Ne, že se mělo něco stát. Co s tím budete dělat? Nechtějí atrium a chtějí víc míst pro pacienty, chtějí oddělený sekce pro ty pacienty v čekárnách. Jsou to úplně jednoduché otázky, na které vy vlastně jste vždycky uhnuli s odpovědí do nějakých jako: to je škoda, že jste nepřišli před půl rokem. To nikoho nezajímá. Nás zajímá, co s tím uděláte teď. Děkuju

Z hledišť:

Potlesk

Starosta:

Pane Netušil, jak můžete říct „mě to nezajímá“? Mě to zajímá, protože s lékaři jsme se sešli poprvé v listopadu a jak říkám. Ano, byly tam jakoby názory, že to není dobře úplně, tohle není dobře, ale postupně se ty věci zapracovávaly. Já dodneška nemám pocit, že bych odcházel z těch schůzek tak, že bych si řekl, že je všechno špatně, jak to tady slyším dneska. Tady paní doktorka Zavřelová seděla vedle mě a říkala: „Ježíš, já se tam tak těším. Mně se to tak líbí.“ a bylo jich víc. Jako já si nemyslím, že to, co říkáte, že vás nezajímá, co bylo před půl rokem. Co by vás teda mělo zajímat.

Netušil:

To, jak budete řešit argumenty, které dnes tady padly od lékařů.

Starosta:

Ty argumenty jsme slyšeli už v tom listopadu.

Netušil:

Ale co s tím budete dělat, ne my jsme to slyšeli. Na to se neptám.

Starosta:

A já vám říkám, že se postupně zapracovávaly. Já se domnívám, že se zapracovaly. Nedalo se asi všechno, protože nedá se ten projekt asi rozsekat na kusy a postavit. Dá, tady jsme si řekli, že dá. Pojdme to všechno zahodit a pojdme znova.

Z hlediště:

Ano!

To by bylo nejlepší!

Vébr:

Dobrý den, Vébr Rostislav, zastupitel. Především pane Rujbr, vy asi máte pocit, že útočíme na vás. Chtěl bych říct, že to určitě není útok na vás, ale tady je problém v komunikaci vedení města už delší dobu. Už v minulém volebním období, kdy například ohledně polikliniky jsme si vyžádali aktuální materiály k tomu dni. Pan starosta nám je všem zastupitelům poslal mailem, ty dokumentace. Pak začala probíhat nějaká komunikace mezi námi zastupiteli a nějakými spřízněnými občany. Nato jsme se na stránkách paní Mrzílkové dočetli, že ty materiály nebyly aktuální už k tomu dni. Tedy my nejsme schopni se dostat k aktuálním materiálům jako zastupitelé, natož pak občané. O tom, že by tu probíhala nějaká diskuze s občany? Nedělejte si iluze. Probíhá úplně minimální. Pokud chcete, přehrajte si záznamy zastupitelstva z posledního roku, co se týká polikliniky, případně si myslím, že se tu určite najde několik lidí, kteří vám udělají sestřih. Myslím, že se nebudete stačit divit. Potom k samotnému projektu. Vy, nějakým způsobem se vám líbí atrium a trváte na něm. Já ho taky úplně neztracuji. Od začátku jste měl zadání pasivní budovu. Tedy norma pasivních budova podle toho zákona 406 tuším, jestli se nemýlím 15 kW na metr čtvereční a rok. Vy máte 13 kW, tedy je to lepší o něco než pasivní budova. Otázkou je, jestli ty dvě kW zlepšení odpovídají navýšení ceny té budovy. Atrium znamená, že máte podstatně větší plochy fasády, máte podstatně větší základovou desku, že máte delší rozvody. To všechno jsou znatelné peníze navíc. Já ještě jsem to atrium chápal, dokud bylo celé prosklené tak, jak jste to měl v původním návrhu, tedy nějakým způsobem by tam bylo vidět ze všech úhlů a podobně. Dneska to máte železobetonovou stěnu 160 centimetrů širokou mezi okny, myslím prostor, okna 120 cm, takže zeď převládá izolovaná nějakou vatou. To je jen jeden z argumentů, který nám prezentováno na zvýšení ceny budovy. Podle mě to je zlevnění ceny budovy, protože okna jsou určitě dražší než betonová zeď izolovaná vatou, ale to se s váma nechci přít. V mnoha hotelích, který jsem navštívil za poslední roky, něco jako atria mají, ale bývá nad tím zpravidla skleněná střecha, aby tam nepršelo, nelítal tam sníh, případně v nějakém větru papír, listí a podobně. V tom atriu bývají umístěny prosklený výtahy, takže to atrium zároveň slouží jako komunikační centrum a zároveň prostě nezabírá místo v té budově. Proč tam nemáte ty výtahy třeba

skleněný v atriu, proč není jedno schodiště skleněný v tom atriu a zastřešit ho? Ušetřily by se metry čtvereční na ty ordinace. Nemusel byste atrium jako takový zmenšovat, udělalo by to dostatek světla, zlepšil byste tepelné parametry tím, že byste snížil úniky tepla tou střechou. Děkuju.

Z hlediště:

Potlesk

Arch. Rujbr:

Já teda na to reaguju, protože to jsou konkrétní připomínky, na který se dá reagovat. Ta první směřovala teda k té změně toho kompletně proskleného atria. My jsme v rámci optimalizace nebo respektive v rámci toho, že se dělal energetický výpočet, tak jsme vlastně dostali zprávu o tom, že to prosklení, který samozřejmě bylo velmi efektní – mně se taky líbilo. Způsobuje značné přehřívání v létě. Ono dneska vlastně budovu není problém vytopit, ale daleko větší problém je ji vychladit. A velký prosklený plochy znamenaly velký přehřívání, a tím pádem zvýšily nároky na energie. Znamenalo by to instalaci dalšího tepelného čerpadla, dalších vrtů a zvýšení nároků na chlazení. My jsme pak udělali rozhodnutí, který směřovalo k tomu, abysme nadále nezdražovali tu technologickou stránku věci. A abysme omezili ten to, ten přísun slunečního záření. Proto jsme eliminovali zhruba na polovinu plochu zasklení atria. Můžu teda říct, že ještě tohle, tohleto ještě není úplně definitivní, stále si ještě hrajeme s tím vhodným poměrem i z hlediska otevírání oken a tak dál. Takže možná těch 160 na 120. Co jste zmiňoval. Nakonec bude trošku vypadat ještě trošku jinak, že to členění bude trošku drobnější. A co se týká toho argumentu na zastřešení atria, to souvisí zase s tou věcí, o které jsem říkal. Když si představíte ten obrovský skleník nad atriem, tak to by se v létě vlastně strašně obtížně chladilo, ten prostor, ten by byl téměř neuchladitelný. Takže pokud by měl zůstat, on by měl být jako součást vnitřního prostředí, jak jste to možná myslel, jako nějaká dvorana, tak on by zase nejenom, že by to bylo teda extrémně náročná konstrukce. Ta skleněná střecha by byla nesmírně nákladná, tak ty tepelné zisky, který by skrze tu střechu šly, by byly enormní. K tomu dotazu na výtahy – umístění výtahů, prosklených výtahů v atriu. Samozřejmě to by bylo krásný, kdyby tam byly prosklený výtahy, ale my tady ty výtahy máme koncipovány jako součást chráněné únikové cesty a ta chráněná úniková cesta musí ústít přímo ven. To znamená, že nemůže ústít do atria a ti lidé, co vlastně utíkají z toho domu, ať už po schodech nebo výtahem, tak musí mít možnost potom přímo tu chráněnou únikovou cestu opustit ven do venkovního prostranství a za to venkovní prostranství nelze považovat tu vnitřní dvoranu. Oni musí ven do parku. Čili to byly všechno důvody, které nás vedly k tomu, byť jsme tuhle variantu taky zvažovali, se přiklonit k té verzi toho přírodního materiálu, kam bude padat listí, kam bude padat sníh, kam bude pršet a kde bude vlastně ten venkovní prostor.

Vébr:

Dokázali předci před 100 lety zaklenout hlavní nádraží a vy v dnešní době nedokážete zaklenout něco takového? Posuvnou střechou jako jen nad bazénama třeba. Vždyť i průmyslový haly mají otevírací okna na hydrauliku nebo na nějaký táhla a zastínění nějakými žaluziemi.

Arch. Rujbr:

To není problém, že bysme to nedokázali zaklenout. Ten problém je to zastínění. I okno, které je zastínění exteriérovou žaluzií dává extrémní výkon. Ve slunečný den. Díky tomu jsme eliminovali plochy oken – třeba měli jsme kritický místnosti na jihozápad. Nebyli jsme schopni vychladit chladícími stropy. To je vlastně další věc. My jsme měli snahu, aby ta budova byla příjemná ke svým uživatelům. Aby tam nebyl proudící studený vzduch. To znamená, že jsme zvolili tu variantu chlazených stropů, kdy ten chlad z toho stropu tak jako sálá, ale není podporován žádným ventilátorem, který by tam foukal. Když znáte normální klimatizaci, tak je to vlastně proudící studený vzduch, který vháníte do místností. Chlazený stropy fungují jinak, oni ohřívají celý, teda ohřívají. Ohřívají v zimě a v létě chladí celý ten strop a ten chlad přirozeně padá dolů. Ty místnosti mají tak malou tepelnou ztrátu, respektive tak malý tepelný zisk v létě, že stačí skutečně velmi malý výkon, aby tu místnost vychladil. A naší snahou bylo, abysme tenhle komfort poskytli téměř všem místnostem v té budově, zejména těm, kde se trvale bude pobývat. To znamená těm vyšetřovným, přípravným, místům, kde bude vlastně celý den někdo sedět a vlastně to vnímat, jo. Takže tam jsme právě primárně chtěli mít chlazení stropy. A ten výkon toho chlazeného stropu je limitován. Pokud bysme je měli fyzicky větší, než je nějaký limit, tak my bysme se nevyhli tomu proudícímu chladnému vzduchu. Takže to je další důvod, proč jsme redukovali plochu oken.

Starosta:

Já to s dovolením trochu odlehčím a já vás opravím, pane architektke. Jednou vás můžu opravit. Chlad nepadá dolů, ale teplo padá nahoru. Teda stoupá nahoru.

Pavel Novotný:

Jestli můžu tedy, ještě mám čtyři věci. První je, pane architektke, proces zastupitelstev, kdy vy nevíte, že tady volání po tom, aby se ze strany vedení města komunikovala o této věci, tak probíhá od května, ne od června 2019. Celou dobu je to mlžené, nesdělovány informace a podobně. Začalo to tady tím, že jsme navrhovali pomocí dílčí změny územního plánu přesunutí polikliniky na jiné místo. A pak jsme vlastně zjistili tímto, kdy byla odmítána komunikace. Ne ze strany pana starosty, ale ze strany zastupitelů a místostarostů za Neratovice jinak. Že je tam něco podivného. Ostatní zastupitelé za jiné uskupení a strany vyslyšeli občanů, měli jsme 377 podpisů na toto téma za pět dnů sehnáno. V posledních posledních jakoby dodatek k tomuto prvnímu bodu je proces zastupitelstev, kdy zastupitelstva. Kdy dvaadvacátého čtvrtý nám ze strany pana starosty bylo řečeno a zastupitelům bylo

řečeno, že do čtrnácti dnů budou hotové vyjadřovačky a dává se žádost na stavební povolení. Na tomto zastupitelstvu, protože to bylo v režimu covidu, bylo odsouhlaseno, že další zastupitelstvo, respektive asi rozhodnuto, bude až 24.6., na základě tohoto – zděšení ze strany zastupitelů a občanů určitých občanů, bylo voláno po zřízení, po naplánování mimořádného zastupitelstva, které mělo být minulou středu. Došlo k tomu, došlo k tomu, že se neodsouhlasil program, takže žádná, žádný bod ve věci projednávání polikliniky se nekonalo. Další čtyři body budou stručnější. Druhý bod. Já mám pocit, že z vaší strany, pane starosto, a vedení města se jedná o to, že chcete dostat žádosti pana Vebra, kdy volal po odprezentování. Vy si odškrtnete bod odprezentování a za chvíli to rupnete s odpuštěním jako žádost na stavební povolení a jede se dál. Mám pocit, že jste toto chtěli sehrát jenom jako formalitu. Za třetí projektování je za. Byla uzavřená smlouva s Vámi, pane Rujbre, za 1 998 000. Myslím si, že by bylo lepší udělat tu polikliniku a možná i pro ty další generace lepší a možná i s ohledem na tu pandemii, která třeba byla, ale i z důvodu třeba, kdyby byly obyčejné chřipky, plicní oddělení vedle praktičtí lékaři a podobně, bylo by lepší těm lékařům naslouchat. Tady proces komunikace ze strany vedení města je takový, že věřím tomu, že ti lékaři neměli dostatečnou možnost se vyjádřit. Při schůzkách je vyvoláván časový tlak – musíme končit, musíme končit, nebudeme tady do půlnoci. Za čtvrté. Poprosil bych lékaře, zdali jsou schopni zde říci, zda při případném přeprojektování polikliniky jsou ochotni počkat nějaký ten rok. A myslím si, že k tomuto, a možná i z důvodů získání nějaké vaší volební síly do dalších voleb, byste to udělat měli. Děkuju.

Z hlediště:

Potlesk

Arch. Špičák:

Já si ze svých zkušeností, která není moc dlouhá, ale vím, že vždycky, když se tady to stalo, že se zastavil projekt a začalo se znova projektovat. V jiných městech tedy, tak se rozhodně nedospělo k tomu, že projekt je pak levnější. Jo no, prostě vy tady. Mě to trošku přijde, že to je trochu jakoby lynč na toho projektanta, kterej se ale podle mě dosáhl toho, že ten projekt je fakt optimalizovanej. To není žádný únik veřejných financí prostě, jak to tady možná někdo vnímáte, to je prostě optimalizovanej prostorově a finančně optimalizovanej projekt, kterej odpovídá akorát těm současným cenám. Jako zkuste tady tenhle ten argument vnímat a nepopírat to, že to prostě optimalizovaný je. Pokud tam chybí čekárny, tak se to musí ještě rozšířit a rozšířit dovnitř do atria je furt rozšíření. Vy si myslíte, že se to tím neprodrazí, ale tím se zase zvyšuje ta kubatura a zase dochází ke zvýšení ceny.

Pavel Novotný:

Tady jde o něco jiného. Poslouchal jste prosím, co jsme tady říkali po celou dobu, co tady i lékaři říkají? Tady jde úplně o něco jiného.

Arch. Špičák:

Tak ještě o co dalšího jde?

Pavel Novotný:

Ono v podstatě nejde o to, že je tady pan architekt. Tady jde o záměr města toto takto postavit, protože se v tom vzhlídlí a celý ten proces od začátku je špatně. Špatně prosím.

Arch. Špičák:

Jasně, ale vy čekáte, že bude nový projekt a že nějakým zázrakem bude prostě vypadat úplně jinak a bude levnější, to je prostě to se prostě nemůže stát.

Z hlediště:

Bude funkční.

Pavel Novotný:

Bude funkční. Nejde jenom o cenu.

Z hlediště:

My chceme funkční polikliniku pro pacienty a pro doktory.

Jiří Sloup:

Nikdo nemluví o ceně, všichni mluví, aby byl funkční. Vy jste to pane architektke nepochopil. O ceně tady nikdo neříká. Říkali „chceme funkční projekt“.

Pavel Novotný:

O ceně jsem mluvil já tedy ale.

Jiří Sloup:

O ceně se mluvilo, ale doktor říká, že chceme funkční projekt. Když se to přepracuje, nikdo netvrdí, že by to mělo být levnější. Všichni tvrdí, že by to mělo být funkční.

Z hlediště:

Potlesk

Arch. Špičák:

To je pokrok v diskusi, podle mě to je konstruktivní.

Z hlediště:

Na tu cenu byl dotaz, proč se to navýšilo, ne, že se to nemělo navýšit.

Arch. Špičák:

To jsme si vysvětlili.

Pavel Novotný:

To jsme si nevysvětlili.

Arch. Špičák:

To je zajímavý.

Pavel Novotný:

Prosím. Vnímáte to tak, že pane starosto, vy v mailech používáte argumentaci, že projekt, že investorem je město. Prosím, vnímejte to tak, že to jsou ale opravdu peníze daňových poplatníků. Zní to jako klišé, ale to jsou opravdu naše peníze. A vy, pane starosto a pane místostarosto a paní místostarostko, jste zvolení zastupitelé, kteří máte mandát k tomu s těmito našimi penězi zacházet a objasnit si to a obhájit si to, proč to tak děláte a vy tomu nasloucháte. Čekají vás velké investiční projekty. Kulturák. Jak je možné, že u kulturáku daleko před tím, než se to bude řešit, byla takováto prezentace? Ale teď už je pozdě. Zde už je pozdě. Vy to zítra dáte nebo vy to za chvíli dáte na žádost na stavební povolení a budete si mnout ruce „To jsme s nimi vyběhli“.

Z hlediště:

Potlesk

Starosta:

Vy moc čtete asi, mi připadá.

Pavel Novotný:

Vy jste také říkal že pana Vébra je na to, co dělá, škoda, když žádal tedy o tuto prezentaci. Možná moc čtu, nevím. Ale manželka vám může říct, že je to naopak. Já bych se chtěl zeptat.

Luboš Bělík:

Luboš Bělík, dobrý den. Já bych se chtěl zeptat na pár věcí. Tady ty dotazy a všechno to, co tady probíráme: Bude to bráno nějak v potaz na tady ten projekt ještě, nebo si tady povídáme o ničem?

MUDr. Konfalová:

To jsem se ptala taky a neodpověděli jste.

Starosta:

Já jsem několikrát odpověděl, i třeba tady panu Netušilovi, který se teda na mě rozvzteklil úplně. Já jsem řekl, že jsme se s lékaři sešli 4x, z toho 3x to byly pracovní schůzky, kde jsme sbírali požadavky těch lékařů a znova říkám, že mi nepřipadá, že bysme se rozcházel v takové náladě, jako teď kon tady je prezentována, že prostě je všechno špatně a že to máme hodit do koše. Vůbec to tak nebylo. Řekněte mi někdo, že to tak bylo. Z lékařů.

MUDr. Marešová:

Já to ráda řeknu, já to uvedu na pravou míru, jenom potřebuju mikrofon.

Z hlediště:

Dejte paní doktorce mikrofon.

Luboš Bělík:

Tak můžu ještě pár těch dotazů? Můžu se dostat k té cestě na auta, co jste tam dávali? Kudy tam bude příjezdovka? U toho žlutého, to bude příjezdovka, tam bude udělaná silnice?

Starosta:

... Parkoviště, tohle žlutý je právě, co se zabere tou příjezdovou cestou. Tyhle ty obrysy, to je současný parkoviště. Tohle to vybarvený, to bude součástí příjezdové cesty.

Luboš Bělík:

A to bude příjezdová cesta až k té poliklinice? Takže tam, kde si desítky let hrajou děti, tam bude normální jako...

Starosta:

Tak nemusíme stavět vůbec nic.

Luboš Bělík:

Já se jenom ptám. Já tam mám taky děti a taky je tam vysílám a normálně si tam hrajou. Já taky, jezdili jsme tam na kole, všechno možný. Takže teď tam bude příjezdovka?

Arch. Špičák:

Tadyten pozemek je oplocenej. Vy tam posíláte děti za ten plot?

Občanka:

Ne, cesta kolem toho plotu. Je tam cyklostezka, nově zrekonstruovaná městem, pro děti.

Luboš Bělík:

Vy tam nevidíte tu cestu? Ta bílá cestička kolem dokola je normálně chodící. Dobře, ale tak cesta silniční vede támhle tudy, přes tu cestu. Je to tak? Kříží tu cestu, ten chodník silnice?

Takže tam bude silnice, přes ten chodník? Kde tam teďkon lítají děti, desítky let.

Starosta:

Co tím tedy chcete říct, že teda jako..

Luboš Bělík:

Proč tam stavíte silnici?

Starosta:

No abyste se dostal do polikliniky.

Luboš Bělík:

Autem? Když támhle máte celý parkoviště, který máte nový a přes den je volný? Protože všichni jsou v práci?

Starosta:

Tak jednak tam bude několik parkovišť pro lékaře, pro sestry a jednak samozřejmě se potřebujete dostat k poliklinice třeba sanitou. Ne?

Arch. Špičák:

Určitě z hlediska těch zákonných požadavků je nutný, aby k poliklinice byl příjezd.

Luboš Bělík:

A ta záchranka, tam jste jednali s tou druhou budovou, aby to bylo třeba nějak spojený dohromady? Já vím, že je to samostatná budova, ale jednali jste nějakým způsobem s nima, aby se to třeba spojilo dohromady nebo tak? Je tam jedna příjezdovka, je tam hotová, všichni tam dávají pozor, proč tam jako děláme další.

Lenc:

Myslíte tu příjezdovou cestu, co je k záchranné službě?

Luboš Bělík:

Ano, myslím.

Lenc:

Ta se ale pro tento účel nedá spojit. Ta má specifika, že to je pro záchrannou službu, ta má nějaký speciální program, nebo prostě v momentě, kdyby došlo k nějakému zásahu, tak tam nemůže zase jezdit volně doprava. To znamená, že tahleto cesta je jediná teda přístupová a nyní, když si vezmete, tak ze všech stran je tento chodníček, ten asfaltovej, musela přetnout ta nějaká příjezdová cesta. Ať bude z kterékoliv strany.

Luboš Bělík:

No nemusela, kdybyste to vedl okolo tý budovy a zahrnul doleva?

Lenc:

Myslíte okolo budovy které? Záchranky? Tam ale jsme na jiném pozemku a říkám, je to záchranka.

Luboš Bělík:

Ano, proto se ptám, jestli jste s nimi jednali?

Lenc:

Jednali a není to možné.

Luboš Bělík:

Dobrý a pak bych se chtěl zeptat na to atrium, vím, že je to takový divný téma. Budova je to moc hezká, ale hodila by se třeba na Výsluní, kde ta zeleň vůbec žádná není. Pokud tam máme zeleň a máme tam park, tak nechápu absolutně vůbec. Protože když budu mít 38 horečku a půjdu k doktorovi, tak mě rozhodně žádný atrium nezajímá.

Občan:

K čemu by se využil odkup od tý záchranky, k čemu by to jako bylo použito? Nebo na co by to bylo použito? Když to tady není zakreslený.

Lenc:

Ten odkup toho pozemku od záchranky, to je tam, co jsou vyznačený, ta nová výsadba stromů, takže bychom se s tím mohli posunout ve směru k tý záchrance. Samozřejmě, že je to na jednání, protože jak vidíte ten čtvereček bílý, tak tam je možné, že oni mají nějakou svou stavbu, která by to mohla eventuelně omezit, ne-li znemožnit. A víceméně se jedná o to, abychom si ten prostor, kde vlastně bude tahleta cesta, abychom se také mohli vyhnout možné zeleni. Jo, po tý pravý straně. A to je teďka tahle, jak je tam to parkování, tak samozřejmě se snažíme co nejvíc akceptovat zachování toho stávajícího stromořadí, ale musíme také naplnit nějaké množství těch parkovacích stání.

MUDr. Marešová:

Tak já jsem teď na chvíli dostala slovo, budu stručná. Jenom bych chtěla říct, pane starosto, já do vás nechci šít, jo, ale jenom řeknu tohle. Věřím, že už tam toho taky máte dost. Na tom prvním setkání, kde nás bylo ještě poměrně dost, ale nebyl tam rozhodně pan architekt, tak vám dr. Dupal úplně jasně řekl, že to multiprostorový řešení, tzn. to odkrytí toho všeho je vhodné eventuelně ještě pro polikliniku řetězcového typu, nicméně vůbec není vhodný pro Neratovsko a pro Kojetickou. Z mnoha důvodů, který vám tam popsal. Nebylo to vůbec akceptovaný, takže řada kolegů na to úplně rezignovala a řekla, že když už vlastně je ten směr takhle daný a nedá se s tím nic dělat, tak že oni už se prostě k tomu vyjadřovat nebudou a starat se o to taky nebudou. K tomu primárnímu jednání o typu polikliniky, jak jsme si tady řekli, což pan architekt bohužel taky neslyšel, jsme vůbec nikdy přizvaní nebyli. Takže naše představy o tom, v čem bychom pracovali a jak bychom se chtěli o naše pacienty starat, vůbec nehrály žádnou roli v tom, jak vy jste se rozhodli, koho jste si pro to vzali. Ten projekt je krásnej, pan architekt si grilování vůbec nezaslouží. Já tady mám vyjádření ještě psychiatricky paní dr. Zimový, která nemohla dneska přijít a která se tedy taky velice tvrdě ohrazuje proti tomu multiprostorovému řešení, a píše tady, „že si vůbec nedokáže představit multiprostorové čekárny na společné chodbě pro ordinaci psychiatrie, neboť mnozí mí pacienti si absolutně nepřejí, aby kdokoliv z jejich okolí věděl, že mne navštěvují. Ani já nesmím dle zákona toto sdělit nikomu, kromě jejich lékařů. Přitom město evidentně hodlá vytvořit čekárnu pro psychiatrii, která bude součástí celku, dokonce v přízemí, kde bude kavárna, tzn. že všichni moji pacienti, kteří někdy v počtu 6-7, někteří dementní v doprovodu svých rodinných příslušníků, budou jasně identifikováni, a toto je z mého pohledu naprosto nepřijatelné.“ To cituji kolegyni, jenom tady předesílám. To, že to já jsem tady prezentovala, pane architektke, vy jste tu nebyl, celou tu část, kde je nás 6 praktiků, naproti nám je plicář – vy se správně domníváte, že máme různý špičky, není tomu tak. Jsou měsíce a jsou hodiny,

kdy s naprostou jistotou já vám můžu říct, kolik tam bude lidí a strefím se +/- 10. Za těch 26 let, co tu pracuju, vám to odhadnu. A bude jich tam, mezi listopadem a březnem, mezi 8-10h v pondělí kolem 90. A to ještě, když si vezmu, že tam bude plicní, na který bude docházet ještě řada pacientů z okolí, kteří jsou tam odesíláni svými praktickými lékaři, aby si tam vyřešili svoje plicní věci a kteří k nám nikdy na tu polikliniku nedošli, protože měli svůj vlastní vchod a šli z parkoviště, tak ti ještě ty počty budou zvyšovat a já – upřímně řečeno – si to v praxi vůbec neumím představit. Ale za to vy nemůžete, to chápu.

Arch. Rujbr:

S paní doktorkou Zimovou jsme konzultovali asi nejvíc ze všech. Dodala svůj náskres, má svou ordinaci úplně na opačném konci, než je kavárna. Má svou ordinaci vybavenou úplně separátní čekárnou a tohle je prostě nefér argumentace.

MUDr. Marešová:

Tak já za to nemůžu, tohle mi dala.

Arch. Rujbr:

Tohle je ale nefér argumentace a mě tohle přijde až jako takový...

MUDr. Marešová:

Tak já, přečetla jsem, co mi dala.

Arch. Rujbr:

Neuvěřitelný.

MUDr. Marešová:

A mohl byste mi to ukázat na tom obrázku, kde ona má tu...

Arch. Rujbr:

Ona má čekárnu tady, ta je úplně oddělená a ta kavárna je tady.

MUDr. Marešová:

Ale nejde jenom o kavárnu. A co je naproti té čekárně?

Arch. Rujbr:

Ale tohle má samozřejmě jednoduchý řešení, tak dáme plicáře sem dolů a paní psycholožku dáme nahoru, no dáme ji k těm internistům. Ale to se zase ozve někdo jinej, že nechce psychologa vedle internisty a pak se ozve jinej, že nechce toho vedle toho.

MUDr. Marešová:

Ne, to jsou...

Arch. Rujbr:

Takhle všechny ty požadavky, který jsou, aby děti nebyly s dospělejma, aby nemocní nebyli se zdavejma prostě není možný reálně splnit, to bysme tu polikliniku museli mít rozsekanou na 18 malejch objektů umístěnejch v parku, každou se samostatným vstupem a každou se samostatnýma ordinačníma hodinama.

MUDr. Marešová:

Já si myslím, že na Kojetický to funguje velice dobře, takže existuje reálná varianta, jak to může dobře fungovat. To, že vy jste ty podklady nedostal, to já nekomentuju, to, proč mi to paní dr. Zimová napsala, nevím, ale v každém případě proti její ordinaci něco je. To velký modrý, to je co? To naproti ní?

Z hledišť:

Odběry.

MUDr. Marešová:

To jsou odběry, to znamená, ty lidi tam uviděj. Ty lidi půjdou po celý tý chodbě, co je tahleta chodba s těma čekárnama? To jsou všichni ti, který budou na rehabilitaci.

Arch. Rujbr:

Tak ta může být klidně neprůhledná. Jo, tam skutečně to jsou jako, to je marginálnost. Ona skutečně má ten prostor úplně voddělenej. Ale tady tudy se nechodí, to, tahle místnost, tudy se nechodí.

MUDr. Marešová:

A kudy bude vstup do její čekárny?

Arch. Rujbr:

Ten je z té společné chodby. Ale zase to je úplně slepá chodba, to není průchozí...

MUDr. Marešová:

Dobře, ale kdo bude teda sedět na těch 4 sedačkách před tím vchodem na psychiatrii? Pacienti psychiatrie. Takže budou na té chodbě. Nebudou v uzavřený chodbě, oni budou v chodbě, kde tam budou chodit pacienti na rehabilitaci, popř. půjdou na optiku nebo si půjdou nechat odebrat krev. Je to tak?

Arch. Rujbr:

Tady je sdílená čekárna psychiatrie a psychologie.

MUDr. Marešová:

A kudy se jde na odběry?

Arch. Rujbr:

No, odběry jsou tady.

MUDr. Marešová:

Ty jsou tady.

Arch. Rujbr:

Vstupy do budovy jsou tady a tady.

Starosta:

Vchodem u čekárny psychiatrie.

Arch. Rujbr:

Já jsem se teď před chvílí díval do svého diáře, mám v pátek volno, mám příští pátek volno, mám volno celý den. Nabízím individuální konzultace každému z vás. Projít si tu vaši ordinaci, sednout si na ten váš návrh a podívat se, co by se s tím a jestli vůbec dalo dělat.

MUDr. Marešová:

Jo, ano.

MUDr. Konfalová:

Proto jsme tady.

Starosta:

Ale pojďme to zkusit, tohleto. Pojďme najít jako další možnosti, co s tím dělat. Jako já, mě nenapadá nic lepšího. My jsme se s panem architektem bavili, že tohle je jedna z možností. On obejde každého z vás a prostě pobavíte se konkrétně o tom. A pak uvidíme.

Z hlediště:

A proč tohleto nebylo hned? 2018 jste dávali požadavky a je rok 2020 a nic.

Arch. Špičák:

Konečně se podařilo vyhecovat veřejnost, aby se teda konečně zapojila správným participačním způsobem.

Pavel Novotný:

To není pravda. To není pravda.

Z hlediště:

To si děláte legraci, ne?!

To není pravda.

To si děláte srandu?!!

Arch. Špičák:

Přišlo na to setkání 5 lidí.

Pavel Novotný:

Veřejnost, pane architektke, se snaží od června 2019. To není pravda, co říkáte.

Kinc:

Já bych to možná pozastavil tu diskuzi. Tady byla nabídka od pana architekta, že se s každým tedy osobně setká, probere to, já si myslím, že byste se tedy možná ještě dnes mohli společně domluvit na nějakých termínech, na nějakých možnostech, je to ve vašem zájmu, je to v zájmu pana architekta, je to v zájmu města. To, co bylo, snad už tady řešit nemusíme, to už tady bylo řečený 10x. Spoustu věcí špatně, dobré věci se nikdy neříkají, samozřejmě. Takže já bych tu debatu ohledně potenciálních změn, co se týká čekáren, umístění ordinací asi nechal na lékařích, který tu momentálně jsou, aby se domluvili ještě s panem architektem. Souhlasíte s tím takhle? Já samozřejmě ještě předám mikrofón na nějaký dotazy, který jsou obecný, ale abychom se nebavili neustále o jedné věci, která je jasná.

MUDr. Šárová:

Dobře, Šárová, pane architektke, my jsme se viděli na všech sezeních, který byly na městě. Říkáte, že nebyly připomínky. Byly. I ohledně těch čekáren a moc bych prosila, protože vzhledem opravdu k současné epidemiologické situaci na velkých poliklinikách docházelo k tomu, že je museli zavřít. Protože nebyli ti lékaři schopni oddělit ambulanci od ambulance, čekárnu od čekárny. Prosím, žijeme v třetím tisíciletí, myslíte na to. Je to strašně důležitý, protože pak se může městu stát, že tu polikliniku budeme muset zavřít. Jestli se bude opakovat to, co bylo teď. A my jsme tam ty připomínky k tomu dávali, protože já nedonutím své pacienty, aby věděli, že moje sedačka je č. 1- 7 a na jinou si sednout nemůžou. Oni nechtou ani naše ordinační hodiny, a já se nechci nikoho dotknout. Když je někomu zle, tak tohleto neřeší. A pak se stane, že budeme pod šíleným tlakem. To tady říkala i kolegyně. Prosím, myslíte na to. Ještě se zeptám, jestli když teda nám nabídnete termíny a budeme moct ještě o tom mluvit, jaký to bude mít vliv na zahájení stavebního řízení? Děkuji.

Arch. Rujbr:

Záleží na tom, na kolik ty změny budou zásadní. Jestli se podaří v rámci toho stanoveného objemu budovy nějakým způsobem, jednoduchým provozním řešením najít nějaký konsenzus na tom, jak vlastně ten návrh v této podobě již projednaný, jen s drobnými kosmetickými úpravami posunout dál, tak to nemusí mít teoreticky vliv na ten čas. Pokud by to znamenalo nějaký zásadní zásah do toho celého projektu, jako třeba, já nevím – separátní vstupy ze všech stran budovy, nebo něco podobného, tak bysme ten projekt museli přepracovat, a to celý to martirium těch vyjadřovaček projet znovu, což by znamenalo zdržení řádově o nějakých – dobu toho přepracování, což je nějaký 2 měsíce + nějaký 3 měsíce minimálně na vyjadřovačky – tak bysme se o nějakých 5 měsících posunuli. Půl rok, možná 7 měsíců, záleží, jak moc zásadní by ty změny byly. A znamenalo by to pochopitelně...

MUDr. Šárová:

Můžu ještě, já nevím jak kolegové, ale já si myslím, že pokud by došlo, jsem obvyčejnej praktik, nic víc, k prodloužení o třeba 3, 5, 6 měsíců, tak to asi by nám nevadilo.

MUDr. Marešová:

V podstatě ta výzva adresovaná panu starostovi byla výzva, která všechny kolegy, kteří ji podepsali, konfrontovala s jasnou skutečností, že dojde ke zdržení. Jo. To bylo podmínkou. Pokud někdo souhlasí s tím, že se to zdrží, tak se připojí.

Starosta:

Ještě by tu měla zaznít jedna věc. Žádáme o dotaci, o tu dotaci klidně taky můžeme přijít. Vzhledem k času.

Z hlediště:

Zase časový tlak?

Tomáš Matějka:

Tak dobrý den, Tomáš Matějka. Já chci říct na začátek první věc, že ten problém asi začal při samotném zadání té studie. Že ta komunikace s těma doktorama asi neměla probíhat letos, když už pan architekt měl zadanou dokumentaci pro stavební povolení, ale ta komunikace měla probíhat mnohem dřív, vlastně, než se vůbec zadávala architektonická studie a vůbec vznikaly varianty, kdy se rozhodovalo o tom, jak ta budova bude vlastně vypadat. Teď už v podstatě se na to jenom do toho rozjetýho vlaku navázalo, když už vlastně byla vybraná jedna varianta, vlastně studie, a nešlo v podstatě rozpracovávat nic jinýho. Co se týče toho samotnýho objektu, já si myslím, že to směřuje k rozpracování. Umím si říct, jak by dokázalo se dořešit s doktorama řešení čekáren napříč celou budovou. Z té dispozice je vidět, že když do toho objektu vejdete a půjdete do protější ordinace, tak vždycky musíte přejít přes všechny ty chodby, buď jednou stranou nebo druhou stranou. Protože ne každéj bude obcházet celou tu budovu, aby vešel do těch správných dveří a nechodil přes ostatní. A tak je to v podstatě napříč všema patrama, že ať už tam jsou vlastně ordinace zdravých lidí, který choděj k psychologovi, k očnímu a podobně, tak s nima se musej logicky smíchat. Ať už když přichází do té budovy nebo vodcházej.

Co se týče toho nejvyššího patra, kde – jestli tam můžete dát to třetí, ať to lidi viděj – jakoby to dětský, to je vlastně jediná čekárna pro 4 ordinace dětských lékařů, kde je vlastně 5 míst k sezení na každou čekárnu. Jak jsme se bavili, neumím si představit, že když máte 5 míst k sezení nebo 6 na jednu čekárnu, že tam je 12 nebo 15 dětských pacientů, všichni stojí na jedné chodbě a když tam jsou kojenci, kojící ženy, dorostenci, najednou všichni nemocný. Můžou tam bejt jak kojenci, kteří nesmí být společně s infekčníma pacientama, a zároveň tam můžou bejt vlastně infekční pacienti. Neumím si představit, jak tento prostor byste dokázali oddělit. Takže, jestli máte nějakou vizi, jak by to šlo? Jako dokážu si představit, že zasáhnete do těch jednotlivých ordinací, vyřešíte nějakou dispozici v té ordinaci, ale neumím si představit, jak oddělíte tu chodbu.

A pak bych se chtěl ještě pana architekta zeptat, tady zazněl nápad s tím výtahem, aby se přesunul do atria, ten výtah dnešní je navržen jako požární? Vy jste mluvil vlastně o chráněný únikový cestě, protože vlastně jestli není jako požární navržen, tak se nedá uvažovat ani, že při požáru ho používáte. Protože požární výtah je zhruba 2x tak dražší než normální výtah.

Arch. Špičák:

Tak hlavně jde o to, že pokud byste potřebovali nebo řekli, že ten výtah nebude požární, tak musíte udělat ještě jeden výtah nebo ještě jedno další schodiště a zase se to prodražujete tu věc. Prostě jsou

všechny ty věci, který se tady dělají dohromady a našlo se nějaký optimální řešení, o tom je to projektování prostě.

Z hlediště:

Ano nebo ne?

Matějka:

Je ten výtah požární nebo není?

Arch. Špičák:

Není.

Matějka:

Tak nevím, proč pan architekt (Rujbr) tady říkal, že je schválně v chráněné únikové cestě.

Arch. Špičák:

To je schodiště, ne? Schodiště.

Matějka:

No to je chráněná úniková cesta.

Arch. Špičák:

Schodiště je chráněná úniková cesta.

Matějka:

No, ale není součástí, že lze používat při požáru. Jo? Nemůžete ho při požáru používat, když není požární. To nejde.

Arch. Rujbr:

Tam jde o jinou věc. Ta chráněná úniková cesta musí ústít ven a výtah je napojený na schodiště z jednoduchého důvodu, když čekáte na výtah, dlouho vám nejede, máte schody hned vedle sebe. Když budete mít výtah jinde než schodiště, není to úplně 100% praktický.

Matějka:

To je sice pravda, ale vy jste říkal, že je schválně napojený na chráněnou únikovou cestu.

Arch. Rujbr:

To jsem se nepřesně vyjádřil. Ale chráněná úniková cesta je to schodiště a ty výtahy na to logicky navazují, provozně.

Vildová:

Jak se dostaneme, prosím vás, matky s dětmi ze 3. patra po schodišti dolů, až bude nějaký požár? S kočárkem a se třema dětma?

Mrzílková:

Bez kočárku se dostanou, vezmou dítě do ruky.

Vildová:

Vildová, dobrý den, jak se dostanu ze 3. patra se třema dětma po schodech, až bude teda požár?
Děkuju.

Arch. Rujbr:

Je tam pořád to schodiště, to schodiště je vlastně ta chráněná úniková cesta. Kočárek zůstane nahoře.

Vildová:

S kočárkem a tři děti?

Vildová:

Zcela praktický dotaz, já mám tři děti, třetí na cestě, takže budu chodit na polikliniku do 3. patra, nemluvím o tom, že můj pediatr se nedávno odstěhoval do jiného města, protože už s ohledem na nekomunikaci s vedením to tady nevydržel. Každopádně když tady teda budu mít pediatra, takže 2 děti starší, jedno v kočáru, pro únik při požáru pouze schodiště. Jak to mám vyřešit? Děkuju za odpověď.

Arch. Špičák:

Můžeme udělat polikliniku, která bude jenom jednopodlažní, to je řešení. Takový řešení bude ještě mnohem dražší a zabere plochu, zabere stromy.

Vildová:

Odpovězte mi prosím na moji otázku, neobracejte se.

Arch. Špičák:

Odpovídám na otázku, to nejde řešit tím, že .. nebo respektive můžeme tam udělat rampy, můžete tam udělat požární únikovej...

Čechová:

Jak to vyřešíte v tomto případě? V tomhle případě, jak byste to řešil?

Vildová:

Odpovězte nám na otázku, jak to vyřešíte v tomhle případě?

Špičák:

V tomhle případě je tam požární úniková trasa schodiště, kterou použijete.

Vildová

Tři děti, kočárek.

Čechová:

Ddalších X lidí, který se budou snažit dostat pryč.

Novotný:

Matka s dvojčatama!

Arch. Špičák:

Víte co, vy tady prostě vznášíte projektantský otázky...

Novotný:

Ne, praktický, realita.

Vildová:

K doktorovi chodím sama, nemám žádné další osoby, které mi s těmi dětmi budou pomáhat.

Arch. Špičák:

Chápejte, vy kdybyste chtěli tyhle ty požadavky splnit, tak máte mnohem náročnější řešení.

Vildová:

Ta poliklinika dneska má přízemí pro ty praktiky (pediatry) pro děti, velmi dobrá věc. Možná jste se fakt měli zeptat předtím, než jste to naprojektovali takhle.

Mrzílková:

Ale ony byly původně v přízemí.

Čechová:

A proč jsou teď kon ve 3. patře?

Mrzílková:

To se neptejte mě. Já jsem to nežadávala.

Vildová:

Já se vás neptám, já se ptám tady pana architekta teda.

Z hlediště:

Kdo to přeprojektoval?

Rostislav Vebr:

Když už jsme vyprojektovali budovu za 137 milionů, tak se chci zeptat, proč nemá záložní zdroj elektrické energie, protože dneska, když je výpadek, tak kdejaký obchodník typu Lidl nahodí diesel agregát, aby fungoval, tady vám přestane fungovat vzduchotechnika, počítače, v provozu zůstane úplně všechno, jezdit výtahy a vlastně ty pacienty můžeme poslat domů. I několikrát do roka máme plánovaný vypnutí proudu, kdy dělá ČEZ nějakou údržbu a ty náhlý výpadky třeba při bouřkách prostě máme. Já si myslím, že u takovýchle budovy by měl být nějaký záložní agregát. Děkuju.

Arch. Rujbr:

Tahle budova s těmahle normama má navržený záložní napájení pro osvětlení únikových cest. Ale co se týká individuální ochrany počítačů, tak to lze řešit lokálními UPS stanicemi, a co se týká nějaké zálohy, skutečně tady, nejedná se o objekt, kde by byly nějaké operační sály, že bysme řešili nějaké velmi důležité obvody. Čili je to vlastně standardní objekt a navrhovali jsme řešení, který je v souladu s platnou legislativou. Pokud ze strany investora bude požadavek na to, aby objekt měl zálohu pro případ výpadku, tak to samozřejmě není problém tam nějakým způsobem doprojektovat nějakou záložní baterku, na nějaký krátkodobý provoz, na dobu ukončení práce počítačů, ale diesel agregát vzhledem k velikosti toho objektu, to si myslím, že je neadekvátní. Takový diesel agregát, aby mohl fungovat jako záložní zdroj, tak on musí každé měsíci projít zkouškou, musí se ten diesel agregát nahodit a musí, já nevím 2 nebo 4 hodiny být v provozu. Nevím, jak by lékaři snášeli každý měsíc, první středu v měsíci, kdyby se jim tam spustil ten diesel agregát. Navíc ta nafta tam nemůže být

nekonečně dlouho, musí se pořád vlastně ta nafta dolejšvat, dodávat a jako dělá se to třeba v nemocnicích. Bejvá to záloha pro případ, aby se nikdo neodpojil od dýchacích přístrojů atd. Ale tady tento požadavek skutečně nebyl. A myslím si, že ani nemá opodstatnění.

Rostislav Vebr:

Tak diesel agregát máme v nemocnici a funguje tam nějakým způsobem, nedávno město kupovalo nové. A vy nějakým způsobem máte fotovoltaiku. Myslím, že 42 kWp, na střeše, bez jakýkoliv akumulace, protože nabíjení elektromobilů jste z projektu vypustili, co budete s tou energií dělat v sobotu, v neděli, co budete s ní dělat odpoledne. Budeme ji za velmi nevýhodné ceny prodávat dodavateli do sítě, zatímco vlastní spotřeba nebo akumulace je výhodnější, takže zrovna v souvislosti s tou fotovoltaikou by mělo smysl nějakým způsobem energii akumulovat, a tím se třeba dostat i k tomu nabíjení elektromobilů. Protože vidíte, že ty auta přibývají. Řešíme, támhle na náměstí máme nabíječku a tady tu fotovoltaiku s tím vůbec jste nespojili. Zase, mám pořád pocit, že zlevňujeme ten projekt, protože spousta věcí se vypustila.

Arch. Rujbr:

Já teda odpovím. Co se týká těch elektromobilů, my jsme tam ty nabíjecí místa doplnili.

Vebr:

Skvělý, děkuju.

Rujbr

A co se týká té energetiky jako takové. Ta fotovoltaická elektrárna, ta její cena se skládá z ceny panelů, z ceny střídače a případně z ceny baterie. Ta baterie je na celé té fotovoltaické elektrárně bezkonkurenčně nejdražší komponenta. Pakliže máte objekt, který má spotřebu i v tzv. stand-by režimu, tzn. i mimo provozní dobu, když svítí slunce, jste schopni tu energii, kterou elektrárna vyrobí, spotřebovat, tak nemá smysl dělat bateriový úložiště. Tenhle objekt má spotřebu na chlazení. Ne malou spotřebu na chlazení. Ta budova se dá podchlazovat nebo předchlazovat klidně i o víkend, jo, když bude svítit sluníčko. Čili není to tak, že by ten provoz měl nějaké extrémní přebytky té energie, kterou nedokáže sám spotřebovat. A ta ekonomika toho bateriového úložiště by tady značně pokulhávala, protože ta investice do toho bateriového úložiště by byla velice dlouho návratná. V takové situaci, jako je tato, kdy většina energie se dá spotřebovat přímo v objektu nebo se dá využít třeba na to nabíjení elektroautomobilu, tak to bateriové úložiště je skutečně jako hodně drahejší špás. Ale může se stát, že se řekne, z nějakého strategického důvodu – chceme mít bateriové úložiště, protože se chystá změna legislativy a chceme si obchodovat s tou energií. Chceme si tu energii nakupovat, když bude levná, prodávat ji, když bude drahá. Může se stát, že zjistíme, že nám zvedli

příkon hlavního jističe natolik, že chceme osekát špičky a rozhodneme se pro bateriové uložení. To všechno jde, jde udělat, ale dá se to udělat dodatečně a dá se to udělat až na základě té konkrétní situace, která na trhu bude v tu chvíli, kdy se ta instalace bude dělat. Ale dávat teď to projektu to bateriové uložení, to by zase znamenalo další prodražování toho projektu, proto my jsme to z toho projektu po konzultaci s těmi dodavateli té fotovoltaiky s tím bateriovým uložením neuvažovali.

Rostislav Vebr:

Trošku jste si naběhl na to doplnění otázky. Říkáte, jakou ta budova bude mít ohromnou spotřebu, když vlastně 42 kW při plném slunci nám nebude stačit, bude to žrát víc na to chlazení, v zimě to sluníčko nesvítí apod., stejně budeme zvlhčovat vzduch. Když jsem koukal na ty spotřeby, co tam píšete, ohledně těch zvlhčovačů, dotápění elektrokotly, na to, že máme v místě horkovodu, budeme dotápět elektrickou energií všechno. Mě ta budova nepřijde hospodárná z hlediska tohohle.

Arch. Rujbr:

Vemte si to tak, že to je zdravotnický prostředí. Já si nedokážu představit, že bych zvlhčoval párou z horkovodu.

Vebr:

Ne, ohříval horkovodem vodu, kterou chcete vypařovat, pak už jenom páru dodělat.

Arch. Rujbr:

To by zase znamenalo vlastně změnit komplet koncepci a ten horkovod tam dotáhnout. My jsme vlastně...

Vebr:

Tam je.

Arch. Rujbr:

Ne, takhle, musela by se tam udělat výměňková stanice, se kterou dneska nepočítáme. A musel by se ten horkovod vlastně zahrnout do té energetické koncepce toho domu. A ta energetická koncepce toho domu by na tom horkovodu byla závislá. Ta koncepce byla zvolená jinak. Nezávislost na horkovodu. Tzn. to by byla jiná energetická koncepce. Můžeme se samozřejmě pobavit o tom, jestli energetická koncepce s horkovodem je lepší, ale my jsme, na to tady byla firma Energy Benefit, která dělala nějaký posouzení variant a řeklo se, že se půjde variantou tepelných čerpadel. S horkovodem se nepočítalo.

Vebr:

To nikdo nezpochybňuje, máte tam elektrokotle, jeden 45 kW, druhý 15 kW, tohle nejsou malé spotřeby, na dotápění objektu. Takže používáte pasivní teplo a po Vánocích nebo po víkendu pasivní teplo nemáte.

Arch. Rujbr:

Takhle, já teď s vámi nebudu polemizovat, jestli je to velká nebo malá spotřeba. Pro mě je podstatnější ten parametr, který ta budova dosáhla v přepočtu na m². Kolik kWh je tam na m², ale tenhle parametr tam byl splněn, jo. Další parametr, který musí být splněn, je neobnovitelná primární energie, tzn. že musíme se dostat pod 120 kWh/m² a rok. Co se týká té neobnovitelné energie, proto tam máme fotovoltaiku, proto tam máme obnovitelný zdroj, abysme tohle stlačili a splnili tenhle parametr a ten parametr, vězte mi, ten je dost přísnější, jo, těch 120 kWh. Takže pro mě je rozhodující, že tyhle parametry byly splněny, a proto mám záruku, že tyhle zdroje byly navrženy efektivně.

Kinc:

Další dotaz?

Tomáš Matějka:

Tak já nemám další, já se chci vrátit k tomu, na co jsem nedostal odpověď, k tomu 3. patru, jestli to tam můžete vrátit? V podstatě směřoval furt k tomu, že je tam problém s počtem lidí na tu chodbu, kterou nelze rozdělit. Když si vezmete, že i kdyby bylo 10 pacientů dětských na jednu ordinaci, ti nemůžou přijít sami, musí přijít s rodičema, tak se bavíme o nějakých 50-60 lidech v tomto prostoru ve špičce, v pondělí ráno, v úterý ráno, mezi 8-10h. Je tam 5 míst k sezení na ordinaci. Neumím si představit, že by se tam ty lidi vůbec vešli, to je první věc.

Neumím si představit, že by tam fungovali kojenci s normálníma pacientama. Zároveň tam není žádná přebalovací místnost, není tam žádná místnost, kde by tam třeba mladá matka mohla nakojit dítě, v podstatě musí na chodbě, před těma 50 lidma, nebo musí jít na záchod. Teď by mě zajímalo, jestli jakoby, jak se na to místo díváte vy? Jestli máte nějaký zdůvodnění, proč je ten prostor pro všechny ordinace tak malej se všema těmahle omezeníma a doplňujícíma informacema, proč jste ho takhle navrhli? Nebo jestli budete mít nějaké setkání s doktorama, jestli je vůbec řešitelný to nějak uzpůsobit?

Následující pasáž, která ve videu také chybí, je v čase 02:35:00 – 02:37:43

Arch. Rujbr:

Já bych to nechal na to setkání s lékaři. My jsme bohužel s těmi dětskými neměli žádnou zpětnou vazbu, takže, dali jsme tam přebalovací pult, dali jsem tam místnost, je tam samostatná – prostor na přebalování jednak v čekárně, jednak potom na toaletách a jsou tam pulty, takže toto tam máme, jo. Máme tam dětský koutek pro hraní dětí. Je tam vlastně optické propojení se střešní terasou, jo, ta kapacita ta byla daná tím, že jsme vlastně tohle patro dodělávali dodatečně a bylo to na základě toho, že se oproti soutěži tam přidala rehabilitace, která tam v soutěži nebyla. A tu rehabilitaci jsme právě dali do přízemí. A měli jsme dlouhé dilema, dáme tam dětský nebo tam dáme rehabilitaci? Na konzultace chodila paní doktorka Rajnyšová. Paní Rajnyšová. Konzultovali jsme s ní prostor rehabilitací a vlastně na její argumenty ohledně přístupu lidí, který mají pohybové potíže a tak dál jsme dali přednost paní Rajnyšové a rehabilitaci, kterou máme v přízemí. Tak tolik asi na vysvětlenou.

Vebr:

Je potřeba to řešit kolektivně a ne po jednom.

MUDr. Konfalová:

Já jsem se dopracovala k mikrofonu. Je tady spousta argumentů, jak od nás lékařů, tak tedy technických, ekonomických. Pojdme se dohodnout k nějakému termínu, k řešení, ať tady nejsme ještě 2 hodiny. Pan starosta taky měl poznámku – dotace – fajn. Tak, řekněte nám teda, jaká je podmínka, abychom to teda stihli, ať se tady z nějaký strany se to neprodluhuje zbytečně. Potřebujeme vědět, co teď budeme dělat, aby se ten projekt stihl udělat, jednak případně i s nějakou dotací, to by bylo moc fajn, opravdu, aby to bylo ku prospěchu všech, kteří polikliniku budou využívat a samozřejmě já jako lékař nebudu tady řešit čerpadlo. Já tomu absolutně nerozumím. Musí se stanovit nějaká skupina lidí, která bude opravdu fundovaně říkat za ten svůj pohled, za ten svůj postoj ten svůj názor a ty se spolu budou muset domluvit. Ne abychom tady, tohleto podle mě bude ta cesta správná, jo. My tady nebudeme rozhodovat o tom, jestli to má být jakoby železobetonová nebo sádrokartonová příčka apod. My tady řekneme za sebe, jak bychom si představovali, aby optimálně vypadaly ty prostory pro lékaře, vč. pediatrie, vč. rehabilitace apod. Pak bychom dali někoho, kdo tomu rozumí po odborné ekonomické stránce, vzal za město dotace, někdo kdo tomu rozumí technicky, a tyhle lidi by se měli potkat a domluvit se, jak to bude dál. Aby to nakonec, aby ta poliklinika nějaká jako stála teda. Já myslím, že máme fajn možnost, evidentně to vypadá, že je tady i vůle, i nějaká cesta, i nějaký peníze. Máme možnost postavit fajn budovu, nezkažeme to prostě nějakými takovými zákulisními praktikami, prosím.

Z hlediště:

Potlesk

Lenc:

Já jsem osobně teda vyzýval a musím říct, že jsem mluvil s jednou paní doktorkou, pediatričkou. Ta neměla zájem o to už nic konzultovat. Takže my jsme de facto se obrátili na pediatry, ale bylo mi řečeno, že prostě už s tím nechtějí jako dál se na to nějak zaměřovat, že si to jaksi odsloužejí ve stávajícím, nebo nevím. V tom případě bysme potřebovali teda ale, když je tady řečeno, že bylo to špatně nebo já nevím, nevyhovující úplně, tak potřebujeme teda někoho, kdo nám v tomhleto teda jaksi pomůže a otázka je, jestli ten jaksi návrh je tak až nepoužitelný, jak vy říkáte, protože jistě to má nějaké konsekvence, jako co se týče nějakých vyhlášek a tak dále. Takže já chápu, že z vašeho pohledu to může vypadat jako nepřijatelné. Pojdme teda o tom nějakým způsobem, ale speciálně u těch pediatriků teda jsme neměli partnery nějaký no.

Čechová:

Protože se odstěhovali.

MUDr. Konfalová

To chce komunikovat trošku líp.

Lenc:

No, já rozumím, ale jestliže zavolám paní doktorce, mluvím s ní a nemám jaksi příslibeno zpětnou vazbu, že teda ano, nějakým způsobem se k tomu postavíme. Prostě bylo řečeno, že „už mě to nezajímá“.

MUDr. Konfalová:

Jediný pediatr nedůchodového věku už byl pryč.

Čechová:

Musíte se zeptat těch mladších.

Vildová:

Máme nyní pouze 2 pediatry v Neratovicích.

MUDr. Konfalová:

A důchodový již několik let. A to jako už přesluhují několik let. Já se nedivím, že když mají bojovat – že to vzdávají. Jako na jednu stranu se jim nedivím. Na druhou stranu je to asi špatně, že tady ty argumenty jako....

Arch. Rujbr:

Já ještě chci říct ještě věc. My když jsme dělali ty setkání na radnici, tak já jsem si od toho sliboval i to, že vlastně jako se ustanoví tým těch, co skutečně o to mají zájem. S nima že to budeme individuálně nějakým způsobem řešit, ale ta účast klesala a klesala a my jsme vlastně neměli jakoby partnera, s kterým bysme to řešili. Takže my jsme si vzali normy a udělali jsme polikliniku. A teď, když se s váma zase zpátky vrátíme k tomu stolu, tak je otázka, kolik z vás zase bude mít o tohleto zájem. A kolik lidí tady skutečně zůstane. Protože vono je to hezký splnit všechny požadavky, říct, ať má každej velkou prostornou čekárnu, která pojme špičkový množství pacientů, ale potom se ta výměra, kterou vy budete platit, zvedne třeba o 30%. A možná nastane jinej problém, že najednou se vám bude zdát to nájemný drahý a budete si říkat, jestli to vůbec stojí za to. Tzn. my jsme se skutečně snažili to udělat tak, aby to splnilo normový požadavky, pokud možno, a aby ten nájem potom ve výsledku byl co nejnižší. A s tím souvisí i ta dotace, protože samozřejmě – z čeho se skládají vaše náklady? To je jedna nájemné a jednak jsou to energie. My teď jdeme udělat budovu, která bude mít energie na spotřebě 10% – troufnu si říct – toho, co spotřebováváte dnes.

Tomáš Matějka:

Jestli můžu k těm energiím. Ty energie jsou také dané tím obvodovým pláštěm té budovy, kterej tím, že umístíte atrium, je logicky větší. Protože máte delší vnější plášť, máte tam ještě vnitřní plášť. Tím máte samozřejmě větší ztrátu, protože největší ztráta je samozřejmě přes ty okna. To jsou ty slabý místa – dveře, okna, jo, to je obecně známá skutečnost. Taky navýšíte plochu té budovy. To je ten důvod, proč nám vadí to atrium, že jako vy na jednu stranu použijete technologie, abyste tu budovu zateplili a zároveň zvednete tu plochu, která vlastně ztrácí ty energie. A jakoby ten argument, jakoby vaše stanovisko k tomu, že máte nějaký nárok na tu budovu, chápu, bezesporu máte nějakou vizi a z něčeho vzešla.

A chci ještě něco říct k těm dotacím. Tady zazněla vlastně informace, že město získá 30% z dotací. Do dneška nezaznělo, jaká je vlastně ta celková výše z té celkové ceny těch 137 milionů. Já se domnívám, že chcete využít dotační program ministerstva životního prostředí č. 146, předpokládám na veřejný budovy, a tam se vlastně ta dotace týká jenom těch uznatelných nákladů. Uznatelný náklady nejsou celá fasáda. Je to třeba, když z 20 cm polystyrenu na obvodový fasádě dáte 30 cm, tak z toho rozdílu těch 10 cm prostě vypočítáte uznatelné náklady, a na tohle získáte dotaci.

Arch. Rujbr:

Ne, ne, ne, takhle to není. Tahle dotace je skutečně na stavby a je to na ty uznatelný náklady je komplet stavba. Tzn. není v tom třeba parkoviště, ale celá ta stavba je v tom. Tzn. že to není jenom ten polystyren, to jsou skutečně náklady na celou budovu. Těch 30% je z nákladu na celou budovu.

Tomáš Matějka:

Jasně, ale do dneška jsme se nedozvěděli, jaká je ta konečná částka z těch 137 milionů. Kolik je to? Je to 5 mil, 10 mil. ? Nebo opravdu je to 50 milionů? Z čeho se to počítá, jakoby je to taková nulová informace – z jakýho programu to je? A kolik to je.

Arch. Rujbr:

Máte pravdu, je to 146. výzva Státního fondu životního prostředí, je to dotace na veřejné budovy v pasivním standardu. Tahle ta dotace není formou soutěže, čili ty projekty spolu nesoutěží, ale projekt, který splní ty parametry, tak dotaci obdrží, pokud není vyčerpaná alokace. A co se týká toho vašeho, znovu se vracím k tomu tvaru budovy, který je tady opakovaně zpochybňován. Ideální tvar budovy by byla koule. Koule má optimální poměr objemu vs. té ploše. Ale dokážu si představit, že z praktického hlediska by ta koule nebyla úplně optimální. Čili hledali jsme takový tvar budovy, který skloubí to architektonické hledisko, hledisko energetické, hledisko provozní a zároveň splní ty přísné podmínky dotace pro pasivní budovy. A tohle řešení jsme našli.

Arch. Špičák:

Já bych jenom dodal, že cena té stavby je 116 mil. V této fázi je takto odhadovaná.

Matějka:

Dobře, ale kolik je teda cena té dotace?

Arch. Rujbr:

30% z té částky na stavbu.

Matějka:

Ale v tom dotačním programu to není napsaný, že je to na stavbu. Je to na opatření, na uznatelná opatření, ne na stavbu, ale na uznatelná opatření, který zvýší energetický standard. Takhle je to přímo v tom dotačním titulu napsaný.

Arch. Rujbr:

Já se domnívám, že to, co říkáte je pravda, ale pro jinej typ výzvy, to je výzva 5.1, která je na energetické úspory ve stávajících budovách.

Matějka:

Ne, je to na novou výstavbu.

Arch. Rujbr:

Nevím, dělali jsme, máme už dvě budovy, který jsou postavený z této dotace, nikdy jsem neslyšel, že by to bylo jenom na polystyrén. Bylo to na celou budovu, skutečně.

Matějka:

Ne na polystyren, na ta opatření, který zvýší ten standard.

Arch. Rujbr:

Těžko by se odhadovalo, kde ty opatření začínají, kde končí, nedokážu si to vůbec technicky představit. Skutečně, věřte mi, je to 30% z hodnoty stavby.

Kinc:

Já jestli můžu, já za chvíli předám na další dotaz, ale mě přijde, že zacházíme chvílkami úplně někam stranou. Z toho dnešního dne mě osobně vychází jako zásadní to, že pan architekt a město jsou ochotní ještě v tuto chvíli vůbec jednat v tom skoro finálním projektu s lékařema, co se týká těch ordinací a hlavně těch čekáren. Skoro mě to nepřísluší možná dělat nějaký návrhy, ale přijde mně logický, že v případě, že není vůle se domluvit se všemi lékaři najednou, tak by bylo vhodné, kdyby lékaři mezi sebou určili jednoho, případně dva lidi, kteří by shrnuli informace a sešli by se osobně. Ale nechám to samozřejmě na vás. Jenom mi to přijde logický, protože pokud se bude, kolik je lékařů, nevím teď z hlavy, domlouvat každý zvlášť samozřejmě, tak z toho nakonec nebude zase nic. Obávám se, že samozřejmě to dospěje i do té fáze, kdy vše, co si lékaři řeknou, že by chtěli, tak město zjistí, že to prodraží o tak ohromnou částku a změní tak strašně projekt, že to je nereálný. Takže je potřeba dojít do nějakýho kompromisu. To je jenom můj názor nestranný, který z toho, co tady celou tu dobu poslouchám. Já posunu dál mikrofon ještě tady na další dotaz....

Z hledíště:

Ještě paní tady. Ještě paní Vojtová se hlásí dlouho.

Kinc:

Máte, k čemu máte dotaz?

Z hledíště:

Paní Vojtová hlásí už asi půl hodiny.

Pavel Novotný:

Pane Lenci, k pediatrům, k vašemu vyjádření, kdy jste říkal. Ono se na tom v podstatě točíte. Vrátím se k tomu dotazu. Ale točíte se, že doktoři nechtěli s vámi komunikovat, s vedením města. Pane Lenci, vy jste řekl, že jste se ptal jedné pediatričky a ona vám řekla, že už nechce to řešit. Tam bylo to slovíčko „UŽ“, které vy jste řekl, důležité! A my jsme se chystali jako občané, což možná že není úplně moc pro vás dobré, na to minulé zastupitelstvo, které, kde jste neodsouhlasili program a čili toto se neřešilo. Já jsem kontaktoval, kontaktoval 12 lékařů, kteří mi řekli, a nemanipuloval jsem je, myslím si, že by se manipulovat nedali, kteří mi řekli, že raději, a mám to písemně a chtěl jsem to tam přečíst, že raději počkají klidně dva roky, než se to naprojektuje znovu a dobře, než – a klidně ty dva roky počkají na té Kojetické v současných prostorech, když už tam byli 20 let.

Dále jsem mluvil s panem Matrasem, který je jeden z těch, který z tohoto důvodu, ze špatné komunikace s městem odešel do Kostelce, a říkal mi, jaké to bylo martýrium si vyběhat všechny ty papíry, pojišťovny a tak dále. On mi napsal dopis a chtěl, abych ho na tom zastupitelstvu přečetl. A dále jsem mluvil s paní, druhou pediatričkou, která si nepřeje být jmenována, ale všichni víte, o koho jde, a řekla mi, že toto po tom rozčilování počátečním už nechce vůbec řešit, že teď řeší něco úplně jiného – nábor pacientů atd. To je vše, děkuju.

Lenc:

Já teda upřímně řečeno nevím, co si z toho mám vzít. Ona v ten moment, kdy jsem s tou dotyčnou paní doktorkou hovořil, tak říkala, že mluví i za kolegy, ale my se, bych řekl, už tak nějak pohybujeme v kruhu. Já bych asi nechal taky pohovořit někoho dalšího.

Vojtová:

Dobrý den, děkuji za mikrofon, já jsem se tady hlásila od začátku. Vy jste řekl „ano“ a potom jste mě v podstatě ignoroval a byl jste na druhý straně. Děkuji teda za dvouhodinový čekání. Já bych chtěla právě od začátku tady o tom hovořit, kdy tady bylo ohledně těch výzev. Ta výzva, kterou byla ta přepracovaná, to znamená sedmý měsíc roku 2018, byl přesně daný počet ambulancí pro počet lékařů, dvě odběrná místa a také rehabilitace. To znamená, že jestliže jste se přihlásil do výběrového řízení, pane architektke, tak že jste nesplnil daný požadavek, abyste začlenil rehabilitaci do svého projektu. To znamená, vůbec nechápu, proč tady o tom ještě, tady ještě říkáte, že jste musel vyjít vstříc těm lékařům a dát to, nebo rehabilitaci tam začlenit, když vidíte, že tady byla na tý poliklinice. Když víte, kolik tady bylo i místností, pro kolik lidí, i místa, které byly. Byly dva. To už se tady řeklo. Tím pádem se vlastně bylo odpovězeno, že byly nejdříve v březnu roku 2018 jednou tou společností tady navržený, jak by to mělo vypadat. Což bylo úplně ideální řešení pro efektivnost polikliniky, která by splňovala jak věci pro lékaře, tak samozřejmě náročnost, protože, jak už to tady zase tolikrát bylo řečený, nejefektivnější budova je, která má nejmenší opláštění, to jste sám řekl tady, asi koule, ale nebudu to tady rozporovat, to znamená, že krychle by byla nejlepší s nejméně okny. Já jsem byla

velmi zklamaná, když jsem šla na jednání pro zastupitele, že tam nebyli lékaři a zároveň že tam nebyli i ostatní z výzvy architekti, kteří by nám právě řekli, jaký ty studie pro nás připravili. Už nám pouze jste předváděl vy projekt, který byl ještě hodně prosklený. Který budete, říkal jste, že to budete muset zvedat. Přitom tady ještě v té výzvě je s dostatečnou, s dostatečnou prostorovou rezervou, o které tady hovořil pan doktor Roith. Což jste také nesplnil. To znamená, to se zase ohrazujete, že navýšení ceny je kvůli tomu, že se musely přidávat místa, protože. Ale vy jste nesplnil tu výzvu. Nebylo ani výběrové řešit výběrové řízení, který jsem očekávala na takhle velkou polikliniku nebo takovýhle finanční věci. To znamená z mé strany je ten projekt totálně nedokonalý z mnoha důvodů, a tím pádem bych byla ráda, aby se tyhle ty věci velmi rychle přepracovaly tady podle jednání lékařů, nebo aby opravdu se ukončil ten projekt, protože jestliže se má vyhodit sto třicet sedm milionů pro něco, co nebude fungovat nebo bude špatně fungovat, tak je lepší zaplatit dva miliony vám, a potom postavit polikliniku, která bude ve všech ohledech vyhovovat těm, který ji budou potřebovat. Děkuju. To jsem vám chtěla říct už dávno. Bohužel jsme neměli tu možnost se s vámi více setkat. Bohužel tehdy, kdy už je to všechno vlastně rozhodnuto nebo téměř.

Z hlediště:

Potlesk

Arch. Rujbr:

Můžu reagovat pouze na tu soutěž, že jsem něco nesplnil. Tam bylo 300 metrů čtverečních prostorová rezerva, kterou jsme měli právě na střeše. Vy tam máte rehabilitaci, já jsem tam měl prostorovou rezervu 300 metrů. My jsme tu prostorovou rezervu potom vlastně v rámci studie dostali za úkol zapracovat v rehabilitaci. Takže to bylo ex post, to nebylo už v tom soutěžním návrhu. A to ostatní. To jsou vlastně vaše názory. K tomu nemám co říct.

Arch. Špičák:

Tady vlastně proběhla taková odlehčená forma vyzvaný soutěže a do ní se přihlásili čtyři nebo byli vyhlášení, oslovení čtyři zájemci, pokud se nepletu, a byl posouzen, byli posouzeni a byl vybrán projekt. Proto se už ti ostatní neúčastnili těch dalších jednání, protože vidíte, je pro pana projektanta asi velmi nepříjemný tady sedět a odpovídat na otázky, které prostě maj podmíněnost různými normama, vyhláškama a zákonama. Je to opravdu prostě proces, který je složitý, a no ano, všichni měli stejný podmínky, byl vybrán projektant...

V hledišti:

Špatný projektant.

Arch. Špičák:
Špatný projektant?

V hledišti:
Proto jsme tady, všem se to nelíbí.

Arch. Špičák:
Ale teďka prostě byla nabídka, vedení města je vstřícný k tomu, aby o tom dál jednalo, což prostě je podle mě velmi důležitý. Takže je potřeba teďka přistoupit k tomu konstruktivnímu dalšímu jednání, není potřeba se vracet k vyzvaný soutěži, kde pokud vím, tak tužkovný bylo 50 tisíc, to znamená, že za tu cenu bylo nutný to navrhnout prostě v detailu, který by například určil všechny technologie a cenu, všechny ty věci, jsou prostě věci, který maj, potřebujou svůj čas a ten samozřejmě v tý projektantský práci nikdo nemá zadarmo. Takže teďka je tady nabídka. Dál se o tom bavit podle mě už nemá smysl, prostě dokola mluvit o těch stejných věcech.

Mrzílková:
Děkuji, já už v tuto chvíli musím zareagovat. Jednalo se o vyzvanou soutěž, o návrh, kdy prosím vás my jsme velmi obecně zadali počty ordinací. Správně jste řekla, že tam měl být také nějaký bufet, že tam měla být odběrná místa. Ty ordinace byly přesně specifikované podle stávající polikliniky. A prosím vás, my nejsme architekti. Kdybychom byli odborníci, tak si řekneme přesně, jak ta budova má vypadat, řekneme prvnímu projektantovi, kterého tady najdeme, aby nám to vlastně naprojektoval podle toho, co si řekneme. Ale my jsme se rozhodli pro práci s architektky. My jsme jim zadali obecně, co od nich očekáváme, a oni nám předložili čtyři návrhy. Z toho dva návrhy vyhovovaly velmi dobře, byly oba velmi podobné, a dva návrhy tedy byly ještě v tu dobu platnou komisí jakoby posouzeny jako nevhodné. Z těch dvou návrhů byl jeden vybrán k dopracování. Ten původní návrh byl skutečně návrhem soutěžním a šlo především o to vybrat si vhodnou architektonickou kancelář, ale ne vybrat si prosím vás konkrétní stavbu, která se vůbec nezmění. To je prosím princip té soutěže. Tak to zkuste takto vzít.

Následující pasáž, která ve videu také chybí, je v čase 02:57:10 – 03:20:22

Lenc:

Já bych se ještě vrátil trošičku odpovědět panu Matějkoví, protože to tady nezaznělo. Jste říkal, že vlastně lékaři už byli přizváni jenom k tomu, když byla dokumentace propracovaná do nějakého stádia jako k stavebnímu povolení. Není to pravda, protože ten právě doplnění proběhlo při dopracování tý studie a taky jak už bylo řečeno, tam byla doplněná ta rehabilitace.

Richard Prošek:

Dobré odpoledne, Richard Prošek, já mám nějaký komentáře, nějaký otázky a první asi zareaguju na paní Mrzilkovou. Když si budete objednávat novou kuchyň, tak neřeknete, co chcete, aby to fungovalo? Řeknete architektovi „udělejte mi nějakou kuchyň“? To je jen tak na okraj. Pak mám poznámku k tomu navýšení ceny. Postřehl jsem dobře, že ta cena za metr kubický šla z 8500 na 8900 korun? Jo, je to tak? To znamená to je nějakých pět, šest procent. Tak jen komentář k tomu navýšení téměř stoprocentnímu.

Arch. Špičák:

Ročně, každé rok se zvedne ta cena pět, deset procent.

Richard Prošek:

Třetí komentář a třetí komentář, který mám také k těm normám. Jestli se nepletu, tak stávající norma na parkování dva metry šíře na auto. Uděláte si parkoviště dva metry široký? Neuděláte. Třetí komentář mám – na tý budově už není nit suchá, tak já se zeptám k venku – pro jaký roční období a denní dobu je dělaná ta vizualizace? Protože na tý severní straně, resp. na tý straně k těm panelákům jsou dneska vysoký vzrostlý lípy a přes ně vám takhle to sluníčko svítit nebude. Tím pádem by mě zajímalo, kolik z těch stromů plánujete, že přijde pryč.

Arch. Špičák:

V tom původním řešení, který nevím, jestli uniklo ven, tak byly, několik těch lip z tý řady bylo protříděných z důvodu jejich špatného stavu, havarijního stavu jsme říkali, že tam je cca nějakých pět stromů, které jsou v takovém stavu, kdy asi budou muset tak či tak jít pryč.

Nicméně teďka je ten návrh upravenej podle našich společných požadavků tady, aby těch stromů zmizelo co nejméně, to znamená, že v podstatě se dá říct, že celý to stromořadí, který tam dneska je, tak tam zůstane až na tu probírku těch havarijních stromů.

Richard Prošek:

V tom popřípadě vám nefunguje ta vizualizace, protože to sluníčko tam takhle ráno svítit nebude. Poslední otázka na pana architekta a jednoduchá odpověď. Jaký máte termín města, kdy máte dodat dokumentaci finál. Datum.

Starosta:

Dokumentace ke stavebnímu povolení byla tuším k odevzdání minulý týden. Pan architekt mi volal, moc se omlouval, že zasáhla vyšší moc, protože neměl několik vyjadřovaček ještě.

Já jsem mu na to nedokázal asi nic jiného říct, protože to není jeho vina. Pokus pokud prostě ty vyjadřovačky nedostane včas.

Richard Prošek:

Já ho neobviňuju, já se jenom ptám, protože pro mě to potom znamená, že jako jakýkoliv další úpravy... Jaká je tam možnost dělat nějaký změny, když už je to celý daný do takovýho procesu. Nejsem stavař, nerozumím tomu, utáhnete mě na vařený nudli, akorát si myslím, že jestli je to puštěný už takhle daleko, tak sám pan architekt říkal, že pokud ta změna bude marginální, tak ji udělá, ale nic zásadního už ne.

Starosta:

Já se domnívám, já řeknu svoje nejdřív. Já se domnívám, že se tady teď točíme v kruhu, protože vy v obecnstvu vesměs jste proti tomu projektu. Vy všichni tady tvrdíte, jak je to špatně. Že vlastně bysme to měli zahodit. My tady na podiu jsme jiného názoru. Já doufám, že nejsme sami v tom městě. Takže já tvrdím a znova sem to tady opakoval, že s těmi lékaři jsme se scházeli už od listopadu. Tak teď kon neříkejte, že vlastně s tím nemáte možnost co dělat. Scházíme se tu dlouho, nikde nebylo řečeno, že ten projekt je špatný tak, jak slyšíme tady dneska.

Richard Prošek:

Já neříkám, že ten projekt je špatný.

Starosta:

Vy ne, ale řada lidí to tady říkala.

Richard Prošek:

Já jsem občan a já jako občan v zásadě tohle vidím teďka prvně.

Starosta:

Ale to není chyba naše.

V hledišti:

A čí chyba to je?

Richard Prošek:

Tak tomu nerozumím, čí je to chyba? Že jsem se o to nezajímal? Nebo čí je to chyba?

Starosta:

Ano.

Richard Prošek:

Když jsme se na to ptali na zastupitelstvu, jestli bude zveřejněna aspoň vizualizace někde na webu nebo někde jinde, k ničemu takovému nedošlo. Je to moje chyba? Ptal jsem se málo důrazně?

Vojtová:

Žádala jsem pana starostu, aby nechal tady ty vizualizace všechny 4 tady vystavený na kulturním domě. Přešlo se to, to znamená pro občany jako města neudělali ani ť, aby udělali nějakou prezentaci všech vizualizací, které by mohly říci „ano, to je fajn, tohle by se nám líbilo, tohle ne“. Neudělali k tomu nic. Nás také postavili před hotovou věc jako zastupitele, nedali nám šanci, abychom se k tomu mohli jakkoliv vyjádřit. Nebo tak minimálně, jsou to takový ty kosmetický úpravy, jestli zkrátíme o jeden centimetr vlas nebo o dva centimetry vlas. Což je v podstatě nula nula nic, ale vlastně žádná další větší úprava tam není. Jestli se tam má navyšovat kapacita směrem nahoru, vždycky ty stavby, které jsou směrem nahoru, jsou daleko levnější, než když je to do prostoru. Sám jste to potvrdil, pane architekto, takže vůbec nechápu, proč je to v takovémhle tvaru, když tam ty projekty, který byly, byly efektivní, právě proto, že zamezily za prvé prostorové rozmístění, aby se uchránila zeleň, a dále, aby právě byly levnější nejen pro výstavbu ale i pro další udržitelnost.

Richard Prošek:

Za mě už je to vše, děkuji, pane architekto.

Mrzílková:

Já zase ještě musím reagovat. Vy tady pletete dohromady dvě, dva stupně. Prvním stupněm byla objemová studie. To vůbec nebyla žádná studie architektonická. Nebo to nebyla vlastně studie, jak by ta budoucí budova měla vypadat. Byla to objemová studie, která říká, jak ta budova musí být velká, aby se tam vešel ten příslušný počet ordinací a těch požadovaných prostor. A to byla prosím právě ta studie, která měla všechny, všechny ty ordinace stejně velké, stejně malé, čekárny, a právě s tímto, s touto společností byla vlastně ta spolupráce nejprve zahájena. Poté od toho bylo ustoupeno. Nicméně ta objemová studie víceméně byla, byla o tom, jestli jaká bude pravděpodobná cena při určité výšce budovy, kolik tam bude ordinací při jednom podlaží dvou tří čtyř. Byly to velmi hrubé odhady. Řekla bych ještě hodně dávno před rokem 2018 a nebyla to prosím vás architektonická studie. To byl předstupeň a byla to objemová studie. Takže jako neplést prosím dohromady to, co vy máte na mysli, paní kolegyně. To nebyl vlastně žádný návrh, jak by ta budova měla vypadat.

Starosta:

K tomu ještě dodám, že ta objemová studie, která myslíte, já nevím, jestli to máte v ruce, a to bylo firma G+T, která skutečně vypracovala objemovou studii. Tak, jak říká kolegyně. Bylo to skutečně, bylo to skutečně jako objem prostě. Bylo tam nadefinováno, co by tam mělo být atd. A odhadní cena. Potom po tomto zadání bylo trošičku změněno. Myslím si sám, že ne šťastně, hlavní problém tam byl ten, že v tom prvním, v té první výzvě byla projektová dokumentace k územnímu rozhodnutí. V té druhé výzvě pak byla projektová dokumentace k celkovému jakoby, včetně prováděcí dokumentace. A tam nastal ten problém, že výzva byla jakoby zakázka malého rozsahu do dvou milionů bez daně, bez DPH, načež nejnižší nabídka byla tuším pět celých šest milionů. Takže proto vlastně tehdy byla ta ta soutěž jakoby zrušena. Co se týče, jak jste říkala paní Vojtová, že jsem slíbil, já řeknu, že si to nepamatuju, ale to neznamena, že to tak nebylo. To zase, to vám neřeknu. Na druhou stranu, když si stěžujete na informovanost, vy jste zastupitelka, vy kdykoliv přijдете na úřad a budete prostě chtít nějaký materiály, tak je dostanete. Ale dostane ho zrovna tak občan, všude jsme to vždycky říkali. Takhle silnou objemovou, takhle takhle objem dokumentace, který je pouze ke stavebnímu povolení, prováděčky. Pan Matějka je projektant, by vám potvrdil, že je ten objem té dokumentace daleko větší. Jestli jsem vám tohle slíbil, omlouvám se za to, že jsem to neudělal, ale to, že nejste informovaní, že bysme vám něco zatajovali, proti tomu se teda ohrazuji.

Vojtová:

Pro občany, pro mě ne. Pro občany, aby to všichni viděli, aby to bylo v neratovických listech, médiích...

Arch. Rujbr:

Já bych možná ještě reagoval, jestli můžu, trošku to tady zaniklo, odpověď na dotaz pána, do kdy se dá něco změnit nebo nedá změnit, jak to vlastně funguje. Už tady zaznělo, že vlastně ten, ta úplně první fáze byl ten soutěžní návrh, kdy vlastně si zadavatel ujasňuje, co vlastně chce. Dá nějaký zadání, dá nějaký výčet místností, který chce mít a potom posoudí ty návrhy. Ten návrh, který se mu nejlíp blíží tomu ideálu, tak toho to potom vyzve k tomu dopracování a to dopracování v našem případě mělo podobu už vlastně dopracování toho soutěžního návrhu a následně se to přelilo rovnou do dalšího stupně, kterým bylo zpracování sloučeného územního a stavebního řízení. Územní a stavební řízení jsou dva kroky, které se dají v případech, kdy to situace umožňuje, sloučit do jednoho, čímž se šetří čas, ale stále to ještě není zadání pro stavební firmu. V rámci toho stavebního územního řízení se stavba umísťuje v území, to znamená, už je jasný, jak bude velká a jak bude vysoká, jak bude vypadat zvenku a jak bude zhruba vevnitř členěná. K tomu se vyjádřují dotčené orgány státní správy. Pak následuje vydání stavebního povolení a v tu chvíli se začíná zpracovávat nebo už před tím, když je jasný, že to bude mít nějaký zásadní problémy v dokumentaci provedení stavby, takže je před námi

ještě jeden krok a to je dokumentace provedení stavby, kde už se ta stavba zpřesňuje. A věřte mi, že jsem nezažil projekt, kde by se v rámci zpřesňování takhle komplikovaná záležitost udělala úplně stejně, jako byla v té dokumentaci pro územní a stavební řízení. Mění se spousta věcí, mění se třeba požadavky těch nájemců, mění se, někdo třeba odejde, jiný přibude. Takže ta dokumentace se v průběhu času, jak čas běží, mění a odráží ten aktuální stav v tu chvíli ten stav toho zájmu tu skutečnost, jestli tam chceme mít malou nebo velkou kavárnu, jestli tam chceme mít rehabilitaci nebo jestli tam rehabilitace mít nechceme. Takže ten projekt se nějakým způsobem pořád organicky vyvíjí a tyhle ty změny se většinou řeší takzvanou změnou stavby před jejím dokončením. A tyhle ty změny pokud se nezmění velikost budovy, skutečně lze dělat za pochodu ještě ve chvíli, kdy se ta stavba samotná staví, takže některé změny děláme třeba ještě v průběhu toho, kdy se stavba staví. Tolik jenom na váš na, odpověď na Váš dotaz. Do kdy se dá měnit. Všechno to pochopitelně stojí peníze. Každá ta změna znamená peníze navíc. Ale je to běžný proces. Jenom chci říct, že tady, že ta situace, že se něco mění, není jako nějaký selhání, protože nikdo z nás není dokonalej a za tu dobu, co se to projektuje, se spousta věcí vyvíjí a je to celkem normální proces. To jenom odpověď na tento dotaz. K vašemu dotazu z hlediska tvaru a velikosti budovy, ta budova je koncipovaná tak, aby na jednu stranu byla přívětivá k tomu parku, aby neměla příliš mnoho podlaží, ale na druhou stranu reaguje na ty vysoký budovy naproti a snažili jsme se ten objem té budovy udělat tak, abysme nesebrali moc z parku, ale zároveň, abychom tam neměli věžák. Že jo, nikdo bysme asi nechtěli polikliniku o šesti podlažích, kde budou jezdit výtahy nahoru dolů. To by asi nebylo úplně optimální. Dělali jsme to tak, tak jsme to tak, aby to nějakým způsobem splnilo všechno. Snažili jsme se nejlíp, jak jsme mohli a náš návrh porota, nezávislá porota vybrala. Tak my na něm teď pokračujeme. Tolik k tomu.

Richard Prošek:

Jestli jsem to dobře pochopil, znamená to, že teď máme zafixovaný vnější rozměry.

Arch. Rujbr:

Ano. To je daný a můžeme si hrát s tím vnitřkem. V uvozovkách, za peníze.

Arch. Rujbr:

Teoreticky ano.

Kinc:

Tak, já si myslím, že jsme se dostali tím, co řekl teď pan architekt těma pár větama... přesně tam, kam jsme asi jako chtěli a přijde mi, že se točíme furt v kruhu. Je to furt čistě jedno a to samý, úplně stejný otázky, stejný odpovědi, takovej pranýř jasně danej. Já jestli mohu navrhnout, já bych navrhnul

poslední dva nějaký jasný dotazy a potom bych poprosil o nějaký zakončení panem architektem a panem starostou. Někaké finály, nějaké resumé z celý týchle schůzky. Tak, asi začneme tady.

Tomáš Matějka:

Tak já jestli můžu, já bych nejdříve zareagoval na pana Lence. Co se týče komunikace s lékařema, nemyslel jsem komunikaci v době, kdy už jste uzavřeli s panem Rujbrem soutěž, nebo smlouvu vlastně a dokumentaci pro společný povolení. Myslel jsem komunikaci před tím, než byla vůbec vypsaná architektonická soutěž. Protože už ta komunikace před tou samotnou architektonickou soutěží měla sloužit pro to zadání. Měla, aby dneska jsme tady nemuseli sedět, měla, podle mýho názoru. Záleží, co si myslíte vy taky. A mělo to proběhnout mnohem dřív.

Co se týče reakce na paní Mrzílkovou – ano, chápu, vedení města nejsou architekti. To je taky důvod, proč město uzavřelo smlouvu za několik desítek tisíc s firmou G+T, která vypsala zadávací podmínky a v těch se měly zohlednit požadavky doktorů a měly se v nich zohlednit i parametry budovy. To, že nějaký prvotní koncept z března nebyl potom ve finální podobě vůbec respektován, je spíš na vedení města, proč tomu tak bylo.

Potom ještě, co se týče tvrzení, že ta původní soutěž byla nějakou objemovou studií. Já vám přečtu, co bylo předmětem zadání ve výzvě: „Předmětem plnění je zhotovení a vypracování architektonického návrhu a vizualizace stavebních úprav a projektové dokumentace ve stupni pro stavební povolení a pro provedení stavby pro projekt městská poliklinika Neratovice. Zadavatel požaduje, aby dodavatel v rámci plnění předmětu veřejné zakázky zjistil veškerá odborná posouzení nezbytná pro zpracování dokumentace.“

To znamená, že podle architektonické soutěže a nabídek projektantů měl být vybrán finální zhotovitel projektové dokumentace až do zadávací dokumentace a zároveň i v nabídce pana architekta Rujbra je cifra i na pomoc při výběru zhotovitele stavby. To je v původní nabídce architektonické soutěže, kde mám všechny stupně cenově ohodnoceny.

Mrzílková:

Mohu reagovat? Ještě jednou. První krok bylo zpracování objemové studie stejnou společností. Tato společnost potom vypracovala první zadání. Ale již předtím existovala ta objemová studie, o které mluví paní Vojtová. Tzn. to byl ten kvádr, který byl rozparcelován do několika podlaží a tam se prostě mluvilo o tom, kolik do jednotlivého podlaží se při takovéhle budově nebo při takovéhle objemu vejde. Ta samá společnost poté zpracovala první návrh zadání, pro tu soutěž, ale tam se nejedná o soutěž, prosím, tam se jednalo o veřejnou zakázku na projektanta. Ale ne o architektonický návrh. A my jsme řekli, že chceme jít cestou soutěže. Kdyby se mělo jednat o soutěž tak, jak vy popisujete, kdyby si každý už nadiktoval nějaké parametry, tak by ta soutěž nestála tolik, kolik stála, a trvala by mnohem déle a stála by řádově milion. A my jsme měli čerstvou zkušenost ze společenského domu,

kde se jednalo o soutěžní dialog. Já vím, jak dlouho trvá, a vím také, kolik stojí. Takže toto byla skutečně zjednodušená verze soutěže o návrh a z toho potom vyplynuly ty jednoduché studie. Pořád se tady už asi točíme dokola.

Richard Prošek:

Můžu ještě zareagovat? Naposledy zareaguji.

Kinc:

Předpokládám, že to bude dokolečka to samý. Já nevím, jestli tady dneska jsme hlavně rozporovali soutěž, finance.

Pavel Novotný:

Já myslím, že toto je to nejpodstatnější v podstatě.

Tomáš Matějka:

Ještě, já jsem projektant. Co se týče změny stavebního povolení nebo změny stavby před dokončením, co říkal pan architekt, tak samozřejmě, změna před dokončením stavby možná je, ale nejedná se o to, že by ta budova jak z vnější strany, tak z nějakého vnitřního uspořádání byla jiná. Už jenom proto, že třeba tu stavbu tak, jak je dneska navržena, projednáváte s požárníky, projednáváte s hygienou, a když byste změnili nějak výrazně dispozice, dostali byste se na začátek a změnili byste nosný konstrukce, museli byste projednat změnu stavebního povolení. Už se nejedná o změnu před dokončením, to jsou třeba posuny příček, posuny umyvadla, doplnění umyvadla, změna dveří, změna okna atd. Takový drobný změny, který nemění nosný konstrukce, nemění požárně-bezpečnostní řešení, hygienický řešení. Ty drobný věci lze měnit, ale jestliže se bavíme o tom, že budou nějaký zásadní úpravy, tak se bavíme o novém projektu, kterej se musí povolit znova.

Arch. Špičák:

Pokud jste projektant, tak víte, že to, co se stanoví jako že už, na tu změnu nebo na ten nový projekt, to je prostě relativní a posuzuje se to individuálně. Já jsem chtěl ještě říct úplně na závěr možná poslední slovo k tomu, že aby to nepůsobilo, že se tady obhajujeme, že my tady všechno děláme správně nebo tak. Já si myslím, že když přijde tolik nespokojených lidí, byť by vás bylo třeba míň, tak už je to signál, že možná není všechno úplně správně. Že ta komunikace není úplně ideálně nastavená. A vidím, ze své nezávislé pozice, že se město snaží být i otevřený a je otevřený v komunikaci, takže se jedná možná o nějaký lepší nastavení toho, jak se ta komunikace vede, více kanálů a podobně. Pokusíme se na to prostě podívat a pokud se to dá nějak vylepšit, aby veřejnost byla informovaná.

Protože z toho, co tady vidím, tak mám pocit, že si informovaná nepřipadá. Byť je to možná z některých úhlů pohledu ne úplně vždycky tak.

MUDr. Šárová:

Supr, já na vás, pane architektě, zareaguju a poprosím všechny vás s pány architektky, abyste neopomněli jednu věc, kterou už jsem tady říkala. My nejsme zaměstnanci. My jsme každé právní subjekt. A budeme muset žádat krajskou pobočku Mělník hygienu o povolení pronájmu. Oni nám budou dávat podmínky. Já už jsem na setkáních s panem architektem poprosila, jestli to projednáte s tou hygienou, protože máme zkušenosti, že každá hygiena má trochu jiné podmínky. Abychom se pak my nedostali do nějakého rozporu. Tak moc prosím, děkuju.

Arch. Špičák:

Já bych k tomu jenom řekl, že v rámci inženýrské činnosti se k tomu hygiena už vyjádřila. Nejsou tam žádné zásadní připomínky, který by vás pak nějakým způsobem měly omezovat. Jsou to věci, který jednoduchým způsobem zapracujeme nebo doplníme.

Kinc:

Tak ještě jeden dotaz. Říkali jsme dva dotazy ještě.

Z hlediště:

Paní už se dlouho hlásí.

Kinc:

Tak v tom případě ano. Já čistě jenom, abysme se netočili furt dokolečka

Alena Prošková:

Já jenom jsem chtěla zareagovat na tu komunikaci. Vy to možná, pane architektě Špičáku, z té Prahy vidíte trochu jinak, ale tady to opravdu s tou komunikací není tak slavné. My jsme například žádali jako zastupitelé o zařazení bodu projednání polikliniky na minulou středu na zastupitelstvo a koaliční partneři nám toto jednání zcela zablokovali. Takže my jsme znovu požádali. Dnes jsem donesla na podatelnu znovu ty samé body a jedním z nich bude projednání projektu polikliniky. A tímto bych chtěla poprosit koaliční zastupitele, aby tentokrát 24. června jednání již neblokovali, aby mohlo zastupitelstvo proběhnout, abychom mohli i tento bod k projednat.

Kinc:

Já bych vás poprosil o to konstruktivní, konstruktivní debatu, která se bude nýst mezi tady panem zpracovatelem a jednotlivýma lékařema. Tam se možná podaří všechny ty problémy vyřešit a není potřeba. Nebo možná bude potřeba, pokud se to nepovede. Ale až potom, pokud se to nepovede, to řešit na zastupitelstvu. Pojdme zkusit teďka ten další krok, ke kterému se město zavázalo nebo ho nabídlo, což mi přijde jako skvělá nabídka. Byť už se očekávalo, že bude projekt odevzdán.

MUDr. Marešová:

Pane architektke, prosím vás pěkně zformulovat, co mám zítra napsat doktorům? Řekněte mi tři věty, který mám zítra všem rozeslat. Co město nabízí a na čem se můžeme domlouvat a co už změnit nejde. A já to zejtra rozešlu všem.

Kinc:

Tak to je to resumé, který jsem chtěl poprosit. Nějaký zakončení zakončení panem architektem a panem starostou. Děkuju.

Arch. Rujbr:

Jak jsem již zmínil, já nabízím ty schůzky, na kterých já si ujasním vlastně tu validnost těch jednotlivých argumentací. To znamená počty sedadel v čekárnách, čili, když každý bude mít ten svůj špičkový stav připravený, kolik má v čekárně, tak to bude dobrý. Výměra, počet místností, který mají dneska. Jo, já si to můžu obejít, já si to s nima můžu projít, jo. A na základě toho já bych se strašně rád do toho, jako do té situace, že budu schopnej na vedení města přinést informaci buď „Jde to na základě toho stávajícího návrhu, našli jsme kompromisní řešení a jsme schopni to posunout dál“ anebo přinesu informaci „Nejde to, prostě to nejde. Můžete to zahodit a můžeme začít znovu“. Takže mně jde spíš o to skutečně, jestli se dostat k tomu jádru těch připomínek, zjistit, jestli jsou to připomínky izolované nebo jsou to připomínky sdílené všemi, kdo skutečně z těch lékařů má zájem tam jít, jako reálně jít, a kdo jenom třeba to, jenom ty připomínky vznáší, protože prostě se mu to třeba nelíbí, jo. Abysme se skutečně dobrali k tomu, kolik tam skutečně těch pediatrů bude. Jestli tam budou 4, když na schůzku nepřišel ani jeden. Budou tam skutečně 4 nebo tam budou jenom 3 nebo tam budou dva?

Z hledišť:

Možná tam bude jenom jeden.

Arch. Rujbr:

Anebo tam bude jenom jeden, pak je problém s čekárnou vyřešenej. Ale ve chvíli, kdy já vlastně mám 4 pediatry, z nichž jsem ani jednoho neviděl, a jenom tady v plénu se dozvím, že tam máme málo míst, no tak jasně, máme. Ale pokud tam budou ty pediatři dva, tak už těch míst tam máme dost

Z hlediště:

Otázka, kolik je potřeba pediatrů na Neratovice a popřípadě pokud by tam byl někdo další, tak aby tam ty prostory byly k dispozici a byly ve správném technickém stavu.

Arch. Rujbr:

Ale tohleto předpokládám, že na začátku tahleta vize proběhla, ten počet těch lékařů se nějakým způsobem stanovil a znovu ještě. Tady máme polikliniku, ale 200 metrů daleko máme nemocnici. Já si myslím, že to místo pro tu polikliniku je skvělý. Je tam prostě vazba na tu nemocnici, na ta pracoviště, spousta lékařů bude mít svoje ambulance i v nemocnici. Je tady vlastně vlaková zastávka, takže myslím si, že to všechno do sebe docela zapadá. Teď jde jenom o to, mně jde teď o to, to je účel těch schůzek, dojít na kloub tomu, co je ten hlavní problém. A jestli jsme schopni ho do toho stávajícího návrhu implementovat nebo ne. Takže já potom až tady skončíme, tak si tu udělám takovou tabulku, kdo z vás má zájem, tak si může hned se mnou sjednat čas na nějaký konkrétní termín a s těma ostatníma potom můžeme udělat nějaký kalendář třeba na webu, kam si to svoje místo zarezervují. Já to klidně připravím.

Starosta:

Já bych možná řek teda něco na závěr. Každá akce vyvolává reakci a mně se zdá, že sem dneska přišli ti, jak jsem to už jednou tady řek, že většinou se vám to nelíbí až do té míry, že třeba byste to hodili do koše. Řada lidí mi píše „vykašlete se na všechno, dělejte, ať už to stojí ta poliklinika“. Já si myslím, že je tady hodně těch, který to chtěj postavit co nejrychlejc. A na těch jednáních jsme o tom mluvili, co vím na té první schůzce jsme si říkali „fajn, pojďme všichni, společně něco dokážeme, ať to postavíme“. Dneska mi to připadá, že jsme všechno dělali špatně a hlavně ty vaše reakce jsou velice účonné a samozřejmě ty naše reakce jsou na to taky účonné. Já bych do budoucna chtěl, abysme se bavili skutečně na nějaké úrovni, takhle jak se tady na sebe štekáme, já to nepovažuju za debatu hodnou chytrých lidí. Nejde mi to do hlavy. Paní doktorka, teď ji ani nedokážu ani jmenovat. Kefalová? Tady ta paní, jak tady seděla...

Z hlediště:

Konfalová

Starosta:

Konfalová, ta vyloženě útočila a takovým způsobem, že mě to už vadí, protože ta už tam předstírala nějaké konspirace, nějaké machinace a čachry, které tam děláme, a to mě velice mrzí, protože já jsem od morku kostí poctivej člověk a když mě někdo nařkne, že teda dělám takovýhle nějaký psí kusy, tak mě to teda dopaluje. Takže já už jsem zvažoval i nějaké kroky proti tomu. Nedalo se na to ani odpovídat, nebudu to rozebírat, ona tady už není. Strašně mě to tohle mrzí. To řeknu asi na závěr. Ale ta nabídka teda pana architekta tady je, pojďme do toho a můžeme se sejít zase na nějaký pracovní schůzce. Nevím paní Prošková, nerozuměl jsem. Vy jste řekla na tom střeďečnīm zasedání teda „jsme se k tomu nedostali“. Nemám představu, co bysme tam vyřešili, když tady dneska máme, tři architekti nám tady sedí. Nevím, co bysme tam v tu středu jako, o čem bysme se tam dohadovali. Jen že by to bylo snímáno na kameru a šlo by to do éteru. To je celý, asi bysme se tam zhádali a nic bysme nevyřešili. Nevím, co budeme řešit na dalším zasedání. Jestli znova tu polikliniku tam budeme řešit, ale co tam budem řešit?

Prošková:

Můžeme ten bod tam mít a pokud někdo z nás bude mít nějaký konstruktivní návrh, tak ho tam může na ty kamery vznést a vy to vyřídíte panu Rujbrovi, nebo možná bude nějaký návrh ještě od dalších občanů nebo od lékařů. Od toho je to veřejné projednávání, kde se mají tyhle věci veřejně řešit.

Starosta:

A dneska to je taky veřejné projednávání.

Z hledišťe:

Bude tohle zveřejněno někde na webu?

Starosta:

Točíme to, pokud se to zdařilo, můžem to zveřejnit. Ano. Chtěli jsme to pustit do éteru, ale bohužel tady není wifina, takže se nám to nepovedlo.

Z hledišťe:

Já myslel ta prezentace.

Starosta:

No ano, to o tom mluvím, točíme to tady celou dobu. Jo toto, no dokážem. Já jsem tady ještě panu architektovi navrhoval, jestli bysme neudělali nějakou webovou stránku nebo facebookovou nebo já

nevím jako, o té poliklinice, tam dát projektovou dokumentaci a postupně tam popisovat, co se kolem toho děje.

Novotný:

To je skvělý nápad.

Prošková:

Hlavně potřebujeme prosím aktuální projektovou dokumentaci, protože pokud ta, kterou jste nám poslal, nebyla aktuální...

Starosta:

Paní Prošková, já jsem to popisoval, proč nebyla aktuální. Protože se čekalo právě na ty vyjadřovačky a postupně se to zapracovávalo.

Prošková:

Ne, mluvím o tom kácení, to už jste museli mít.

Starosta:

Ano, to byla čerstvá informace, protože jsme bavili s panem Rujbrem a on řekl „já, než bych si dělal problémy s kácením, s procenty zelené plochy v tom, nedám tam prostě parkoviště radši, pořád tady odkazuju na pana Matějku, ten to vymyslel u kopce MILUJI, prostě se udělá řada 30, pokud to bude kolmo, pokud to bude šikmo 27 míst, a vlastně nám to nahradí tohle, takže jsme řekli s panem architektem, no on mi řekl, že teda si s tím nebude teďka v této fázi pálit ruce, aby teda hrozilo...

Arch. Rujbr:

To není tak, že bych si nechtěl pálit ruce, ale skutečně na tom našem jednání, kde byli ty lidé z odboru životního prostředí, jsme se shodli na tom, že není vhodný jít s těmi parkovacími místy tak blízko k těm stromům, a pokud jsme od těch stromů upustili, tak už potom tam zbylo tak málo těch parkovacích míst, že jsme se rozhodli raději ten pruh směrem k těm panelákům nechat bez parkování.

Prošková:

Dobře, pokud si dobře pamatuju, to jednání s tím odborem životního prostředí jste měli 29. nebo na konci února, ale nám 14. května přišla neaktuální projektová dokumentace, kterou jste vy 13. května poslal panu starostovi.

Mrzílková:

Prosím vás, máme k dispozici zápisy z obou jednání. Jedno se konalo na konci února, druhé na konci dubna. Bylo skutečně tak, jak jsem psala asi týden před tím, než jste si to vyžádali. Pan starosta vám nejprve poslal část toho, co jsme měli k dispozici. Vy jste požadovali více, takže to musel samozřejmě opět od těch projektantů vyžádat a nikdo není schopen za týden přepracovat prostě tady tu projektovou dokumentaci nebo vizualizaci podle toho, na čem jsme se domlouvali, a navíc to bylo v tu chvíli navíc prostě v jednání. Takže pan starosta vám chtěl vyhovět a dal vám k dispozici to, co jsme měli. Vy jste to použili, šli jste označit stromy podle nějaké, podle posudku dendrologů, který ale vůbec není navázaný na tu budovu jako takovou. Takže to jsou dvě věci. A teď kon z toho prosím vás letí fáma, že kvůli poliklinice se bude kácet 63 stromů. Není to pravda, není to pravda, ja to opakuju a říkám, že to, co jste dostali, v tu chvíli už neplatilo, ale pan starosta vám chtěl vyhovět a dal vám to k dispozici.

Alena Prošková:

Ale my jsme o tom kácení mluvili už na té schůzce s panem Rujbrem, kde poprvé prezentoval ten projekt a nelíbilo se nám to. Proč to tedy bylo celou dobu stále nechané tak do toho, dejme tomu dubna, a proč 13. května to ještě nebylo zapracované do té dokumentace, kterou jsme dostali?

Rostislav Vebr:

Kácení je ve třech přílohách, ne v jedné. Přípojka elektriky nebo co to tam je....

Lenc:

Já se chci jenom ještě znova vrátit k tomu, jak říkala paní místostarostka. Vy skutečně jste chtěli v momentě, kdy se tato věc projednávala a nebyla nikde na papíře zohledněná, jak říkal pan architekt, byli tam pracovníci odboru životního prostředí a vy jste vlastně použili nějaký posudek, který nějakým způsobem k tomu přistupuje a vzali jste to en bloc tak, jak je to tam zaškrtnuté a nebrali jste v potaz to, že se to vlastně v ten moment teprv nějakým způsobem vyvíjí.

Prošková:

My jsme dostali aktuální kompletní projektovou dokumentaci 14. května, kterou pan starosta dostal 13. (května). Takže jsme považovali ten stav za hotový, protože se již řešil inženýring, tzn. sítě, a bylo to tam v tom mailu stanovené, že výkresy jsou už hotové, že nejsou hotové jenom vizualizace, ale že výkresy stavební jsou hotové. Takže z toho jsme předpokládali, že takový stav je a ten se nám nelíbil, protože kompletně na to kácení jsme již opakovaně – a budte rádi, že tady dnes není paní Spěváčková, takže já ji tady dneska supluju – opakovaně jsme žádali, aby k tomu kácení nedošlo, a dostali jsme 14. května 62 stromů, který se měly pokácet.

Starosta:

Když jsme měli to poslední sezení s panem Rujbrem, panem Novákem z Energy Benefit a pan Krechler, tak bavili jsme se o tom docela dlouhou chvíli a já jsem se pana Krechlera ptal – když by tam byla ta parkovací místa nebo když by tam nebyla, kolik stromů by se mělo kácet? A teď jenom podotýkám, myslím, že to tady někdo řekl, že to byl návrh a že to byl dendrologický posudek, jo? To ještě neznamená, že to tak musíme udělat, že to musíme pokácet. Bylo doporučení z toho. A oni mi nebyli ani schopní říct, ale říkali, že tam nějaký rozdíl je, ale není zas tak velký, takže teďkon, když tam ta parkovací místa nebudou, tak ten dendrologický posudek pořád říká, že by se tam mělo jít kácet a teď mě fakt netahejte za čísla, já to nevím a bude jich třeba 50 i tak. A teď je otázka: tak chceme to? Tak my řekneme „dobře, jsme chytřejší, než jsou ti dendrologové, tak to neuděláme“. Dneska jsem tam byl s paní Jelínkovou, to je taky naše nová pracovnice, asi ji znáte už, na životním prostředí, tak jsem ji to ukazoval a ona říká „no, když to takhle necháte, taky ty stromy prostě zkrátka jednou, časem nebude ani jeden vypadat, jak by měl“. Tak dobře, tak si řeknem, tak to nebudeme kácet. Tak to necháme takhle. To jde.

Prošková:

Tak možná požádám ještě jeden dendrologický posudek, protože vždycky...

Starosta:

Jo a pak uděláme průměr matematický z toho.

Prošková:

Možná by to bylo lepší.

Matějka:

Ale to je ještě trošku jinak. V té dokumentaci byly celkem 2 přílohy, jedna byl projekt komunikací a druhý projekt byl projekt sadových úprav. Tak nechápu, proč by vznikaly 2 samostatné přílohy od dvou různých zpracovatelů a pak se to teprve následně šlo projednávat s odborem životního prostředí, ten proces funguje úplně jinak. Vy vyznačíte plochy, který chcete zabrat komunikací, jdete na odbor životního prostředí, s ním se dohadujete, jestli vám je nechá vykácet nebo ne, a pak děláte teprve projekt sadových úprav. Takže jestliže byl dokončený projekt sadových úprav tak se počítalo, původně se počítalo s tím, že se to vykácí, beru, že jste to pak hodně zlepšili, že se to jakoby minimalizovalo, což je jakoby klad, ale vzniknul projekt, prostě 2 přílohy nezávisle na sobě od dvou různých lidí do čistopisu, který se teď upravujou. Není jako představitelný, že by někdo dodělal projekt sadových úprav a neměl s životním prostředím předjednaný, co se vlastně může kácet. Jo, to samý v komunikacích máte parkovací stání, včetně šířek, včetně stromů, který se zachovají, který se

nezachovaj, to jako v podstatě při projektování je nemyslitelný, abyste se dostal takhle daleko a měl projekt sadových úprav a že byste to předtím neřešil se životním prostředím. To prostě nejde.

Arch. Rujbr:

Já jenom, když jsem tam byl poprvé se zahradní architektkou a obcházeli jsme si tu lokalitu, tak jsme viděli hustou zmeť stromů. Tam roste smrček, já nevím, lípa, všechno, a je to, ty stromy jsou takhle, jeden, druhej, třetí, oni nemůžou prosperovat, když budou takhle blízko sebe. Tam prostě musí bejt výchovnej zásah a to bylo to, co ten dendrolog řekl, on určil ty jedince, který jsou perspektivní, který stojej za zachování a ty ostatní ten dendrolog určil pro kácení, ale nemělo to vůbec žádnou souvislost s tou stavbou jako takovou, ale šlo spíš o omlazení toho porostu a o to, dát prostor těm perspektivním jedincům, aby mohli růst.

My v podstatě nemáme žádný motiv ty stromy kácet v tom místě, jo, tam jde spíš o to jenom, aby se to stromořadí nějakým způsobem zkulivovalo.

Prošková:

Poprosme ještě jiného dendrologa, který určí, že ty stromy mají ty kořeny prorostlé a že pokud vezmete každý druhý strom nebo třetí, tak prostě poškodíte kořeny všem. Ty stromy se o sebe teď opírají a když jim vezmete ty další, tak prostě zahynou, buď protože mají ty kořeny zničené, nebo protože prostě zafouká vítr a nebudou mít tu oporu.

Pavel Novotný:

Pane arch. Rujbre, tam byly dvě fáze, první fáze 55 stromů, druhá fáze 8 stromů. Celkem 63 stromů. Nebylo to „každý druhý strom“.

Arch. Špičák:

Víte co, teď došli jsme do fáze, není tam žádný vynucený kácení. Ono nebylo ani předtím, ale bylo tam riziko, že pokud by se...

Starosta:

Budme spravedliví, pár stromů jo...

Arch. Špičák:

Ale myslím v tom návrhu, který tady je, tak už není žádný vynucený kácení. Je to čistě otázka se něco tam asi je teda, ale je to úplný minimum, protože ty komunikace jsou dál od těch stromů. Čím dál jste s tou zpevněnou plochou, tím víc je větší šance, že stromy přežijou tenhle zásah, takže vo to jsme se snažili. Ten návrh se upravil, to bylo v průběhu řešení, tam se teprv vyvíjel ten návrh,

projednání přeci následuje až po tom, co něco předložíte. Takže z toho pohledu, my jsme to projednali s panem architektem, upravil se návrh a teďka jsme v týhle situaci, že tam není to vynucený kácení. Druhá věc je, že je tady ten dendrologický posudek, kterej něco říká, ale to může být úplně oddělený od toho projektu. To se dá řešit úplně nezávisle, rozhodně není dobrý tam označovat stromy, který tam třeba můžou klidně zůstat, ale ja si myslím taky, že tady se může stát, že někdo jinej řekne, že ty stromy jsou tam dneska do sebe nějak zaklesnutý a že naopak to mezikácení může vést k něčemu, co by jim uškodilo, ale to nechme, prosím vás, na tom odborníkovi. Můžeme se podívat, jestli ten dendrologický posudek, co byl vypracovanej, je špatnej, nebo dobrej a podle toho se rozhodnout, jestli objednáme další. Ale myslím si, že je to nezávislý od toho projektu. To je důležitý. My se o tom nemusíme teďka bavit.

Matějka:

Já jenom jakoby na uvození, byly dva elaboráty. Jeden je dendrologický posudek, kterej zkoumá, v jakým stavu jsou ty stromy a druhej je příloha k dokumentaci sadových úprav, která říká, který ty stromy se vykácejí. Vy jste dospěli...

Mrzílková, poté opakuje arch. Špičák:

To už není aktuální.

Matějka:

Teď už ne, ale byla platná prostě v nějaký době a vy jste uvažovali s tím kácením.

Kinc:

Tak a už jsme opět přešli od polikliniky trošku někam jinam.

Pavel Novotný:

A proč se od toho teda ustoupilo? Proč se od toho ustoupilo?

Starosta:

Pane Matějko, vy jste to řekl, jako že jsme to chtěli kácet. To je přesně to, řeknete tak „vy jste uvažovali o kácení“. Já – neuvažovali jsme o kácení.

Matějka:

Pane starosto...

Starosta:

Neuvažovali jsme o kácení.

Prošek:

Uvažovali, protože místo těch stromů tam byly ty parkovací místa. Takže jste museli uvažovat o kácení.

Matějka:

Nikdy nemůžete dospět do téhle fáze projektu bez toho, abyste o tom uvažovali.

Starosta:

Já říkám, že rozdíl v tom, jestli tam ty místa budou nebo nebudou je pár stromů. Nakonec jsme došli k tomu, že tam nebude, abysme neohrozili ty další stromy, tak prostě tam nebude, no.

Prošek:

To, co já jsem viděl, tak byla příloha, kde se vykácí 65 stromů. V tom dlouhým stromořadí vždycky byl jeden strom nechanej, 2-3 šly pryč, jeden nechanej, 2-3 šly pryč a mezi tím byly kolmý parkovací stání. Tohle bylo součástí toho projektu. To přeci znamená...

Mrzílková:

To nebyla konečná podoba.

Prošek:

Pracoval jsem s tím, co jsem viděl.. já jsem to viděl u manželky, která je zastupitelka.

Arch. Špičák:

Ted' už se vysilujeme, protože je to fakt vyřešený. A myslím si, že snad ke spokojenosti všech zúčastněných, tak už to pojďme opustit.

Pavel Novotný:

To není pravda.

Vebr:

Tam je kácení u horkovodu, ten povedete taky jinudy?

Starosta:

Já bych to s dovolením ukončil, je třičtvrtě na devět, myslím si, že už se skutečně, jak říká pan Kinc, točíme v kruhu.

Moc vám děkuju za tu návštěvu, že jste sem přišli. Řekli jsme si další postup, pan architekt Rujbr obejde lékaře, budou hledat nějakou nějaké řešení a pakliže budete chtít, sejdeme se znova.

Děkuju a dobrou noc.

Prezentace byla ukončena po 03:40:00 hod.

Městem prezentovaný videozáznam má délku pouze 02:39:00 hod.